

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

e-ANONIMUL

e-Book powered by **Vodafone**

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

**Vodafone a fost unul dintre partenerii
Festivalului Internațional de Film Independent
ANONIMUL, 8-14 august, Sfântu Gheorghe,
Delta Dunării, ediția a 8-a**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Vodafone a susținut a 8-a ediție a Festivalului Internațional de Film Independent ANONIMUL, care s-a desfășurat în perioada 8-14 august 2011, la Sfântu Gheorghe, în Delta Dunării.

Special pentru ANONIMUL, Vodafone a lansat o campanie pe pagina de Facebook – Vodafone Buzz (www.facebook.com/vodafone) – o aplicație numită “Cinefili în Deltă”, pe care zilnic au fost publicate articole scrise de corespondenții Vodafone Buzz pe durata festivalului.

Am ales patru bloggeri și personalități cunoscute din lumea filmului, în rolul de „corespondenți speciali” la Festivalul Internațional de Film Independent ANONIMUL. Cei patru corespondenți au transmis de la fața locului scurte cronicile legate de filmele incluse în programul festivalului, interviuri cu actorii și regizorii prezenți, poze și filme inedite, dar și materiale inspirate de oamenii și locurile Deltei.

Cei care au acceptat să relateze de la fața locului, de la Sfântu Gheorghe, pentru fanii Vodafone Buzz, dar și pentru toți cei interesați de ceea ce se întâmpla la festival au fost:

- Irina Margareta Nistor, critic de film,
- Cristina Bazavan, jurnalist și blogger (www.bazavan.ro),
- Oltea Zambori, blogger (www.nebulosa.info),
- Adrian Ciubotaru, blogger (www.adrianciubotaru.ro).

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

MIRUNA BERESCU

DIRECTOR FESTIVAL ANONIMUL

Ce-ar putea spune cineva implicat într-o relație de 8 ani? Că e ca la început, că e mai bine decât la început, că e o rutină inevitabilă, că a pierdut timpul, că 8 ani nu sunt suficienți să-l cunoști pe cel de lângă tine? Și câte altele...

Eu sunt implicată într-o relație de 8 ani, cu Festivalul de film ANONIMUL. De ce o consider relație? Nu doar pentru că e mai mult decât un simplu job, ci pentru că e pur și simplu altceva. A început printr-un joc al provocării, doar nu era să aleg să mă implic într-un proiect "sortit" succesului... iar azi îmi dau seama că eu nu sunt un copil de festival gata.

Am muncit mult, nu singură, ci în echipă, au rezistat lângă noi doar cei care au știut că ANONIMUL este altfel, că aici, respectiv acolo, povestea e despre alții - publicul, mai precis, și nu despre noi și filmele noastre...

Oricât ar părea de desuet, ANONIMUL este despre și pentru cei 4000 și mai mulți de oameni și filmele lor, despre respectul nostru pentru ei, prin dragostea noastră comună pentru FILM.

Parcă anul acesta a fost mai mult decât oricând vorba despre comunicare.

Parteneriatul nou început cu Vodafone România ne-a reamintit multe lucruri - pe unele le știam și încercam să le aplicăm dar, iată, mai aveam de învățat, pe altele le uitaserăm în "vâltoarea muncii noastre".

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Am reînvățat că sunt prieteni ai Festivalului care nu au putut să ajungă în Deltă, dar care vroiau să fie și ei parte din Ano (cum îi spunem noi...) chiar dacă de departe. Că nu e niciodată un efort prea mare să explici de ce nouă ne place Ano și celor care ne privesc cu suspiciune. Că a transmite în timp real de la un eveniment cum e Festivalul nostru e o idee fantastică. Cred însă că succesul Vodafone Buzz ține în mare măsură de niște oameni minunați. Ei sunt corespondenții speciali la Ano: Irina Margareta Nistor, Cristina Bazavan, Oltea Zambori, Adrian Ciubotaru dar și echipa Vodafone, de acasă și de la "fața locului": Lidia Solomon și Raluca Andreescu.

Ei au scris despre munca noastră cu afecțiune, cu inima deschisă, fără prejudecăți, fără Așa Nu, cu mult drag pentru oameni și poveștile lor, au pus suflet în fiecare postare, ne-au zâmbit când aveam nevoie, ne-au sfătuit unde greșim, fără să ne spună asta în cuvinte și... nu pot să mă gândesc la ediția a 9-a fără ei.

Apropo, pot să fiu și eu "corespondent special" anul viitor?

LIDIA SOLOMON

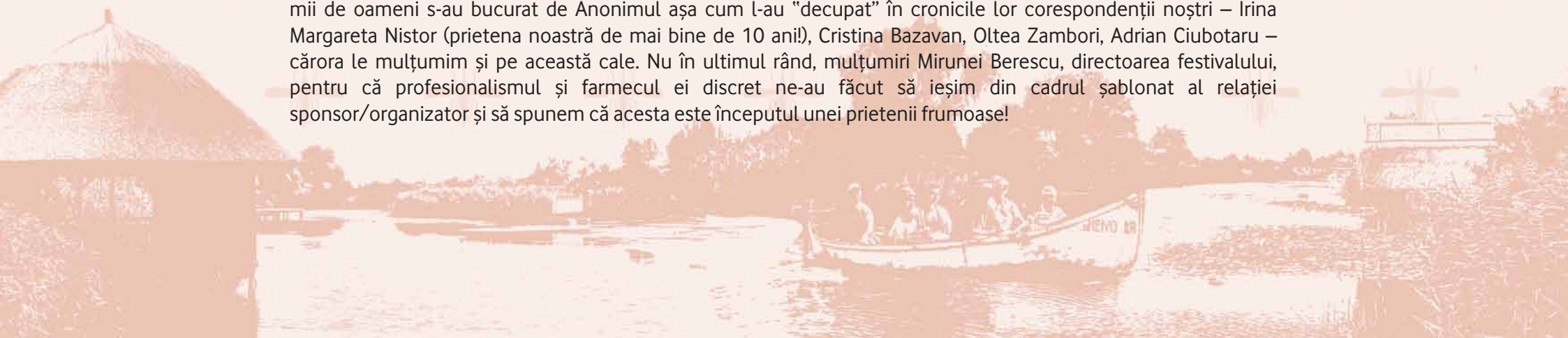
DIRECTOR CORPORATE COMMUNICATIONS VODAFONE ROMÂNIA

Lidia Solomon este Director Corporate Communications la Vodafone România și nu este chiar străină de lumea filmelor, fiind primul PR al HBO România, în 1998, când compania americană s-a lansat în România. Anterior, Lidia a fost jurnalist radio, la radio Total și radio ProFM, unde, în afară de știri, s-a ocupat și de o emisiune despre muzică și film.

Kitul de supraviețuire în Deltă, corespondenții Vodafone Buzz, concursurile de pe Facebook, reclamele cu Arnold și Frankenstein, Internet în Deltă, iată câteva dintre lucrurile apărute în urma implicării noastre în Anonimul. Că ne plac filmele este evident – le parodiem în reclame, suntem prezenți la festivaluri, mai susținem câte o premieră (românească și nu numai).

Cu Anonimul, însă, povestea a mers dincolo de pasiunea noastră pentru cinema. Poate pentru că este legat nu doar geografic, ci și spiritual, de Delta Dunării și de tot ce emană acel loc, la Anonimul filmele s-au trăit altfel. Câteva mii de oameni s-au bucurat de Anonimul așa cum l-au "decupat" în cronicile lor corespondenții noștri – Irina Margareta Nistor (prietena noastră de mai bine de 10 ani!), Cristina Bazavan, Oltea Zambori, Adrian Ciubotaru – cărora le mulțumim și pe această cale. Nu în ultimul rând, mulțumiri Mirunei Berescu, directoarea festivalului, pentru că profesionalismul și farmecul ei discret ne-au făcut să ieșim din cadrul șablonat al relației sponsor/organizator și să spunem că acesta este începutul unei prietenii frumoase!

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

IRINA MARGARETA NISTOR CRITIC DE FILM

**Despre Irina Margareta Nistor și experiența de corespondent Vodafone
Buzz la Festivalul Internațional de Film Independent ANONIMUL**

May I introduce myself?

Ca la Cinefilii Anonimi, aș putea începe cu mă numesc Irina-Margareta Nistor, corespondent de Festival, și sunt dependentă de filme. Spre deosebire de alte lucruri de pe lumea asta, n-aș vrea să-mi treacă niciodată, nu vreau să mă vindec de acest microb, mai cu seamă că nu e ca la celelalte păcate, care sunt ori ilegale, ori imorale ori îngrășă. Peliculele sunt plăcerea absolută, fără consecințe nefaste.

În plus, am ajuns și la Vodafone Buzz, care e ca teatrul radiofonic, fără vârstă pentru performeri, la un loc putând să joace toate generațiile. Timpul nu mai există.

Cât privește CV-ul, pe repede înainte, redactor traducător TV, dublaj de casete video, vreo 5000 de titluri, cronici, emisiuni radio-TV, de la Vocea Filmelor, la VideoGhid, Film Puzzle sau Serialul Serialelor, ori - sper foarte curând - Ecranul și Divanul. Interviuuri CineVIP-uri, selecție și jurii în Festivaluri, cărți, dicționare și piese de teatru tălmăcite. Toate îndeletniciri iubite.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

CRISTINA BAZAVAN

JURNALIST FREELANCER & BLOGGER

www.bazavan.ro

Despre Cristina

Cristina are un blog pe teme de cultură & media, numit Sîmpa (www.bazavan.ro), care se clasează pe locul 12 în topul blogurilor din România. Este unul dintre cei mai influenți oameni din industria românească de online (conform statisticilor CNA, blog-ul ei - Sîmpa – este blogul Nr. 1 deținut de o femeie în România).

De-a lungul timpului, a intervievat personalități celebre cum ar fi: Gilbert Adair, Milos Forman, Margaret Atwood, Annie Proulx etc.

A lucrat anterior ca redactor-șef al revistei TABU, una dintre cele mai cunoscute publicații lifestyle din România și care, în scurt timp de la sosirea ei, a reușit performanța de a depăși audiența unor titluri internaționale precum Elle, Harper's Bazaar sau Marie Claire.

Cristina a început ca DJ la Radio 21, apoi a condus departamentul de știri al postului. În 2000 a fost unul dintre cei trei oameni care au creat cel mai mare post de radio național privat din România - Europa FM.

Cristina este speaker în cadrul multor conferințe naționale pe teme legate de media, comunitatea femeilor sau industria online.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Despre experiența de corespondent Vodafone Buzz la Festivalul Internațional de Film Independent ANONIMUL

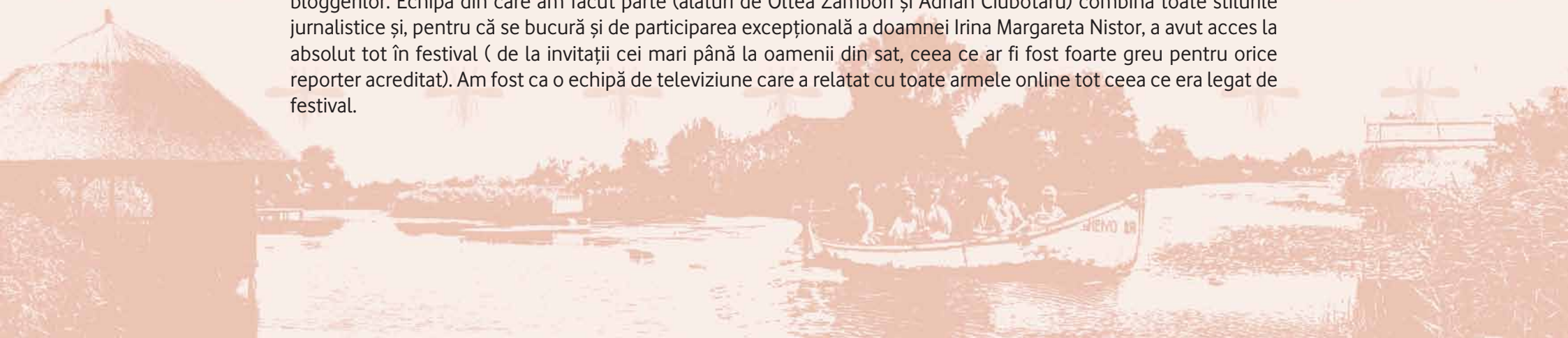
Să fii reporter Vodafone Buzz la Anonimul 2011 a însemnat onoarea de a face parte dintr-un proiect în premieră.

E pentru prima dată când un brand comercial face un pas în spate și, cu înțelepciune, lasă reporterii culturali să "vorbească" pentru publicul lui, asumându-și niște posibile riscuri (să aibă texte care "sar" din imaginea brandului).

Pe perioada festivalului Anonimul, pagina de facebook Vodafone Buzz s-a comportat ca un canal media cultural (interviuri, cronici, filme scurte, concursuri), dar și-a generat propriul conținut, nu l-a preluat de la alții. Și într-o vreme în care în online-ul românesc nu e foarte mult content propriu, să faci un asemenea efort pentru o pagină de Facebook, e un lucru important și un semnal bun pentru comunitate (a fost eficientă campania, a fost atins targetul de new friends pe Vodafone Buzz).

Nu mai cunosc o campanie similară în România și e nevoie de ceva curaj ca să deschizi drumul în acest gen de parteneriat/ promovare, dar și de înțelepciunea de a lăsa "la liber" reporterul să-și facă treaba, fără să-l condiționezi de orice identitate corporatistă.

Pentru comunitatea online, acest proiect a însemnat o recunoaștere în plus pentru aptitudinile jurnalistice ale bloggerilor. Echipa din care am făcut parte (alături de Oltea Zambori și Adrian Ciubotaru) combină toate stilurile jurnalistice și, pentru că se bucură și de participarea excepțională a doamnei Irina Margareta Nistor, a avut acces la absolut tot în festival (de la invitații cei mari până la oamenii din sat, ceea ce ar fi fost foarte greu pentru orice reporter acreditat). Am fost ca o echipă de televiziune care a relatat cu toate armele online tot ceea ce era legat de festival.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Pe toată durata festivalului când vedeam zilnic sutele de comentarii de la concursuri îmi spuneam "dacă oamenii aceştia au citit cronicile noastre şi au descoperit Anonimul chiar şi pentru prima dată, acum, tot este un câştig imens pentru ceea ce înseamnă promovare culturală". Când ne-am întors în Bucureşti am descoperit însă că ne citeau şi jurnaliştii care nu ajunseseră în festival, dar şi regizori şi actori, iar bucuria a fost şi mai mare.

Am fost la Anonimul în foarte multe dintre cele 8 ediţii, dar asta a fost the best ever... super atmosferă, super poveşti de la oamenii din festival, super prietenii legate. Sper ca măcar o parte din energia şi atmosfera locului să o fi putut transmite în cronici.

Eu îi mulţumesc zânei bune că a avut grijă de zâmbetele noastre în fiecare zi.

Şi pentru că în termenii noi, mass media înseamnă "să-ţi spun în secunda în care se întâmplă, ceea ce se întâmplă", prin proiectul Reporter Vodafone Buzz la Anonimul am experimentat asta pe zona culturală. Iar miile de new friends pe pagina Vodafone Buzz sunt un semn că e loc şi pentru cultură prin internetul ăsta mare :)

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

OLTEA ZAMBORI

BLOGGER

www.nebuloasa.info

Despre Oltea Zambori

Nebuloasa e sibiancă get-beget. Crescută la munte, lângă Păltiniș, adoră solitudinea munților și urăște aglomerația. E iremediabil îndrăgostită de orașul natal și extrem de dezamăgită de locuitorii lui.

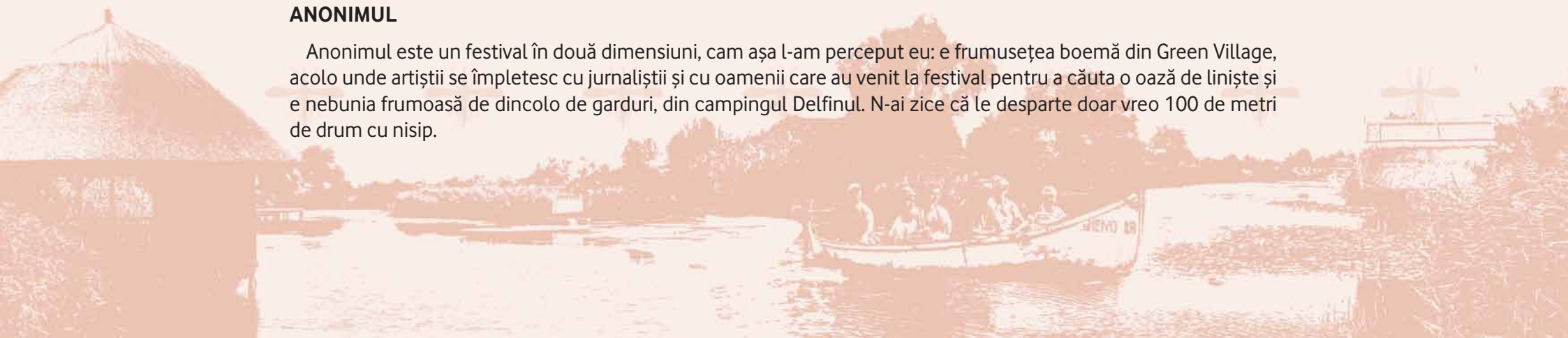
A venit în Timișoara în aprilie 2006, cu dorința de a lua totul de la capăt. Și tot asta face și în ziua de azi.

Se dă pe net din 1997 și are blog din 2008, inspirată fiind de tot ce se întâmplă în țara asta, pe care n-ar părăsi-o niciodată. Adoră să descopere locuri noi, oameni veseli și lucruri românești de calitate. Din 2010 lucrează exclusiv online.

Îi place muzica bună, filmele la care trăiește emoții multe, iar visul ei este să-l vadă live pe Joe Satriani.

Despre experiența de corespondent Vodafone Buzz la Festivalul Internațional de Film Independent ANONIMUL

Anonimul este un festival în două dimensiuni, cam așa l-am perceput eu: e frumusețea boemă din Green Village, acolo unde artiștii se împletesc cu jurnaliștii și cu oamenii care au venit la festival pentru a căuta o oază de liniște și e nebunia frumoasă de dincolo de garduri, din campingul Delfinul. N-ai zice că le desparte doar vreo 100 de metri de drum cu nisip.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Pentru mine Anonimul a însemnat o altfel de colaborare cu o companie. Până acum, de câte ori participam la o campanie, aveam o întreagă listă de ceea ce NU ar trebui să transmit mai departe, iar când am ajuns la festival, mă așteptam să am o ședință de vreo jumătate de oră în care să mi se explice ceea ce se dorește de la mine. În loc de ședință am primit un zâmbet cald și întrebarea “bei o cafea?”.

La Anonimul am putut să fiu eu, fără să fiu constrânsă în vreun fel, am putut să scriu ceea ce am simțit, având convingerea că exact asta așteaptă și Vodafone de la mine: transparență, sinceritate, sentiment pur, nealterat.

Pentru 4 zile am fost parte din echipa Vodafone, alături de Irina Nistor, Cristina Bazavan și Adi Ciubotaru și împreună am încercat să aducem Anonimul mai aproape de toți cei de acasă. Am văzut filme și am observat oameni, ne-am minunat de cât de frumoase sunt acele locuri și am încercat să arătăm ca România e frumoasă prin locurile ei, dar, mai ales, prin oamenii care fac lucrurile să se întâmple.

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

ADRIAN CIUBOTARU

BLOGGER

www.adrianciubotaru.ro

Despre Adrian

Adrian Ciubotaru, născut la 18 iunie 1980, blogger pasionat de dezvoltare personală și implicare socială. Este unul dintre inițiatorii proiectului civic orasulciteste.ro.

Despre experiența de corespondent Vodafone Buzz la Festivalul Internațional de Film Independent ANONIMUL

A fi blogger din partea Vodafone Buzz la Anonimul a fost o experiență care a depășit cadrele profesionale impuse de acreditarea propriu-zisă. Alături de ceilalți colegi bloggeri, am întâlnit filme, oameni și promisiuni, într-o atmosferă care mă fac să-mi doresc să revin și anul viitor.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

ZIUA 1:

Mărți, 9 august

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Irina Margareta Nistor

PRIMA ILUSTRATĂ DIN DELTĂ ARATĂ A PAPIRUS...

**BY VODAFONE BUZZ ON TUESDAY,
AUGUST 9, 2011 AT 3:32PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Așa cum promiteam am și pregătit prima vedere din Deltă, de la «Anonimul 8 ». O să arate a papirus! Ieri, dis-de-dimineață am plecat cu mașina TVR-ului și cu niște melomani adevărați: Cătălin Sava și Ioana Pavel. Erau de altfel racord cu filmul din deschidere. "Tree of life"/ "Copacul vieții", Palmes d'Or-ul, sosit cu avionul și barca de la Cannes, via USA și cei de la Pro, care au demonstrat că nu degeaba se cheamă așa. Sunt chiar foarte profi. Lume multă, drum lung, cu o ambarcațiune rapidă, care mergea mai întâi ca ochiul mortului, și apoi ca Speedy Gonzales, ca să nu mai cârcotim, plus un duș de Dunăre, pentru botezul anual și o întrecere pe valuri mai ceva ca la Grand Prix-ul Cars.

Ajuns cu bine la Sfântu Gheorghe. Flori plutitoare, nuferi dar și un șarpe. Unii au zis că e gonflabil ca să facă impresie... Ori poate eco? Nu știu dacă nu era un țipar și nu va sfârși în vreo farfurie! Cum bine spunea o prietenă înțeleaptă: e simbolul cunoașterii. Eu l-am conotat cu Eliade, prin urmare cu mister și supranatural, și uite așa am dat, iar de pelicula lui Terrence Malick, care ne-a purtat prin Ceruri, sub o boltă de invidiat la propriu și de unde (vorba Ioanei) și Carul Mare venise la vizionare. Muzica originală era a omniprezentului prin orice palmares de pe planeta asta, Alexandre Desplat, dar și clasică, tulburătoare, de la Brahms la Bach, trecând pe la Respighi, ca să ne pregătim și de mult așteptatul Festival Enescu (așa e când ai privilegiul să ai lângă tine, printre spectatori, unul special venit de la București, un absolvent de conservator, și fan necondiționat al regizorului și scenaristului!). Povestea lui Iov, ușor adusă din condei, și ilustrată de un Brad Pitt atipic și de o severitate care stă mărturie ce actor bun este și Jessica Chastain, care pare descinsă din pleiada de actrițe ale lui Ingmar Bergman sunt părinții a trei băieți, dintre care unul e luat de Dumnezeu, prea curând și atât de nedrept. Peste poate - pentru cei apropiați - a înțelege de ce! Facerea lumii după Biblie, dar și după Darwin, se întrepătrund, intriga (ceva mai puțin dacă știi că și celui cu Teoria evoluționistă îi murise un copil). Remarcabili puștii, actori desăvârșiți - mijlociul juri că e al lui Bratt (vreo mămică amoretată de star, la care s-o fi gândit atât de intens până ce a ieșit asemenea... Firește, pură speculație!). Sean

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

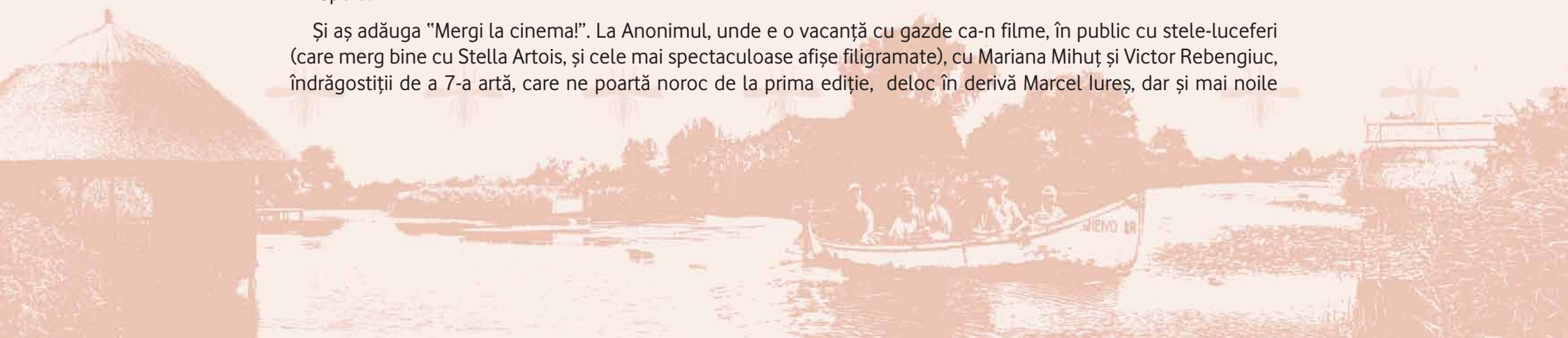

Penn e și el prezent, nu în prea multe scene, că au fost tăiate la montaj, spre mania veșnicului nemulțumit, care acum chiar avea dreptate, dar deja filmul avea 138 de minute. Mai bine elimina Maestrul dinozaurii care dau o notă de ridicol în sublim, par neamuri cu o istorie de tristă amintire, Luana, dar nu e primul care nu ascultă sfaturile nimănui!

Ar trebui însă din toată această mare reușită estetică, să nu uităm niște replici pline de adevăr și tandrețe:

- Singura cale de a fi
- fericit e să iubești.
- Dacă nu iubești...
- O să treacă viața
- pe lângă tine.
- Fă fapte bune.
- Minunează-te!
- Speră!

Și aș adăuga "Mergi la cinema!". La Anonimul, unde e o vacanță cu gazde ca-n filme, în public cu stele-luceferi (care merg bine cu Stella Artois, și cele mai spectaculoase afișe filigramate), cu Mariana Mihuț și Victor Rebengiuc, îndrăgostiții de a 7-a artă, care ne poartă noroc de la prima ediție, deloc în derivă Marcel Iureș, dar și mai noile

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

steluțe, Ana Olaru și Anca Androne, cu un cuplu pe scenă (ca de ecran) Miruna Berescu, directorul festivalului și Florin Piersic Junior, inspiratul Maestru de ceremonii, frumoși și spumoși ca o șampanie, și un oaspete, foarte îndrăzneț anul acesta, un cățel roșcat din partea locului, care a urcat cu curaj spre microfon, mai ceva ca porumbeii de la Globe Theatre, din Londra la reprezentația cu Hamlet! Rudele lui de peste Ocean au și apărut imediat și în scenariul aclamat la Cannes, în mai 2011!

Țânțarii au fost și ei mai blânzi. Cred că s-au speriat de Frankenstein și Schwarzenegger, care îi amenințau eficient din bannerele Vodafone! Oricum aici, vă puteți face oricând un insectar, din care să nu lipsească păienjenii. Noroc că s-a inventat Autanul, pe care dacă-l primești în dar, nu numai că e unul original, însă devine mai de preț ca o orhidee!

Anonimul real, cel care face un bine și, cum spunea bunica, îl aruncă în mare, adică nu se laudă în veci cu el, ca un cinefil pasionat, a privit întregul spectacol fabulos, de pe 35 de mm, discret și elegant.

Corul femeilor din Sfântu Gheorghe a înduioșat cu muzica lui specifică, atât de caldă, un adevărat melting-pot, pe vorbe și note! Startul nopților albe a fost dat! Pentru cei încă ne-noctambuli rămân proiecțiile de zi, din săli: scurt metraje, un lung nord-corean, Ștefan Iordache și Special Guest Starul Nuri Bilge Ceylan. Dar despre toate astea pe ilustrata următoare.

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Cristina Bazavan

PE DRUM CĂTRE ANONIMUL: TREI LECȚII ALE DUNĂRII

**BY VODAFONE BUZZ ON WEDNESDAY,
AUGUST 10, 2011 AT 2:15AM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

O excursie cu șalupa de o oră, pe Dunăre, în drum către Green Village - locul de desfășurare al fiecărei ediții Anonimul - e ca o lecție de viață.

*

Când mergi cu șalupa pe vreun canal al Dunării înveți că trebuie să-i respecti pe cei care trec pe lângă tine, pentru a fi respectat. Valurile pe care le faci, dacă mergi în viteză, pot răsturna bărcile din jur, așa că o lege nescrisă a Dunării spune că trebuie să încetinești.

Dacă am face asta și în viață, și n-am trece în viteză pe lângă cei din jur, fără să ne pese de efectele valurilor noastre, poate că am fi ceva mai liniștiți. Și nici nu ne-am mai "răsturna" așa ușor.

*

"Ca să nu te răstorni când e un val mare, trebuie ca șalupa/barca ta să taie valul, să meargă câș", mi-a spus barcagiul, din tată în fiu om al Deltei.

"Ce înseamnă...într-o parte, aiurea... pe limba mea?", i-am răspuns.

"Da, uneori lucrurile bune se fac pe un drum câș", a replicat.

*

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Pe Dunăre când întâlnești o barcă cu pescari îi saluți. Nu contează dacă-i știi sau nu, oamenii sunt atât de rari în locurile astea, încât înveți să apreciezi vorbele și căldura umană.

Dacă am face asta cu fiecare om pe care l-am întâlni în viața noastră urbană, i-am acorda atenția unui salut sau a unui zâmbet, orașele noastre ar fi oaze ideale de fericire.

*

Bine ați sosit cu mine la Green Village, la festivalul Anonimul. O bucățică din Rai.

N-o să vă vină să credeți, dar la ora 8 când am ajuns aseară pe Dunăre la Anonimul, peisajul era fix cel din poză. Știu că arată ca o ilustrată aranjată în Photoshop, dar fotografiile sunt făcute cu telefonul fără nici un fel de efect special.

*

Uneori natura arată mai bine decât în visele noastre photoshopate:).

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Oltea Zambori

MERG LA ANONIMUL SĂ VĂD CE VISE VOR DEVENI REALITATE

**BY VODAFONE BUZZ ON TUESDAY,
AUGUST 9, 2011 AT 12:48PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

De câțiva ani (vreo 3, mai exact) îmi tot doresc să ajung la Anonimul. Anul trecut am văzut și multe recenzii pe bloguri și m-am visat în stufărișul din Deltă, urmărind filme pe un ecran "infapt" în mijlocul Dunării. Bine, e fantasmă, dar, în capul meu, cam așa e spiritul festivalului: mistic, privat, misterios, cu eleganța și delicatețea anilor 1900, combinată cu boemia actorilor moderni și a regizorilor tineri și creativi.

Acum, merg la Anonimul să văd care dintre vise vor deveni realitate.

Nebuloasa e sibiancă get-beget. Crescută la munte, lângă Păltiniș, adoră solitudinea munților și urăște aglomerația. E iremediabil îndrăgostită de orașul natal și extrem de dezamăgită de locuitorii lui.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Adrian Ciubotaru

**DAR DIN DAR SE FACE
FESTIVALUL ANONIMUL
BY VODAFONE BUZZ ON TUESDAY,
AUGUST 9, 2011 AT 12:25PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Este relativ ușor să te trezești la 5 dimineața când știi că pleci în Deltă la Festivalul Anonimul. Un autocar plin cu jurnaliști, regizori și actori, câțiva corporatiști, Irina Margareta Nistor și un blogger a plecat din București pentru a face șase ore până la Murghiol de unde ne-am îmbarcat în două bărci rapide.

Francezul - nu i-am reținut numele - pe care l-am cunoscut pe drum era la prima vizită în Deltă și la prima vizită în România. A regizat primul său film cu care participă în competiție, a activat și în lumea teatrului, iar la bază este profesor de filosofie. Lipsa unei brichete l-a adus pe lângă noi și ni l-a prezentat drept un parizian distrat și amuzant (a încercat să ne povestească despre prima experiență erotică din România, însă s-a izbit de unoocheei... colectiv).

Drumul de o oră cu șalupa a semănat cu o cursă într-o mașină sport: îți place viteza, însă plătești prețul suspensiilor rigide.

E prima dată când vin la Sfântu Gheorghe și primele impresii sunt legate de Green Village, complexul unde suntem cazați. O oază de liniște unde te pierzi printre căsuțe și vile, pe alei întortochiate și printre mici iazuri amenajate. Camerele răcorite de aerul condiționat sunt din lemn, iar terasa - de unde scriu acum - este visul oricărui scriitor/ jurnalist/ blogger în vacanță. Ai priză afară, wireless sau cablu de net, sălcii care ajung până la balcon și, mai presus de toate, ai liniște.

Dacă te plimbi pe alei, stai la terasă sau la piscină, te poți întâlni cu Horia-Roman Patapievici, Victor Rebengiuc, Dan Chișu sau Gabriel Cotabiță.

Festivalul a fost deschis seara, după cină, cu Florin Piersic ca amfitrion având alături pe Marcel Iureș, Irina Margareta Nistor și Miruna Berescu, directorul Festival Anonimul aflat acum la a VIII-a ediție.

Prima proiecție s-a făcut afară, la Dolphin Camping, și a durat târziu după miezul nopții când widget-ul d pe telefon arăta încă 21 de grade. Buștenii pe care am stat să vedem filmul erau plini de familii cu copii, corporatiști, hipsteri, vamaioți, oameni din lumea filmului și cel puțin un blogger.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Așteptam de mult să văd "The Tree of Life" (citisem cronicile împărțite după Cannes) și nu am fost dezamăgit. Luptându-mă cu somnul și fătăiala dintre rânduri, am văzut un film plin de simboluri, cu o muzică hipnotică și cadre atât de bune încât puteai să faci o expoziție foto cu ele.

Multă filozofie și multă religie într-un film crud și destul de greu de digerat pentru publicul larg. Cu imagini cosmogonice, cu aluzii ecleziastice și replici demne de misterele grecești.

Replica filmului: "God sends flies to wounds he should heal" Am încheiat prima zi (pentru mulți, ea a continuat până la patru dimineața când s-au terminat ultimele proiecții), pe terasă, la o discuție cu Andrei (un tânăr regizor care participă și el cu un film în competiție) despre mesajele pe care un regizor le poate camufla în filmele sale, atât prin povestea în sine, cât și prin modul cum filmează (cum se apropie camera de actori, din ce unghiuri, de la ce înălțime etc.).

Dimineată, Francezul deja luase micul dejun când m-am întâlnit cu el pe cărare, între căsuțe. I-a plăcut și lui filmul de aseară, însă principala lui grijă pentru noua zi era să își schimbe undeva euro.

Rămăsese fără țigări.

Replica din titlu îi aparține lui Marcel Iureș.

Mă aflu la Festivalul Anonimul la invitația Vodafone - unul din partenerii festivalului, iar articolele și poveștile mele pot fi citite zilnic pe pagina de Facebook Vodafone Buzz.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

ZIUA 2:

Miercuri, 10 august

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Irina Margareta Nistor

ANONIMUL 8 - DEPENDENȚE ȘI COINCIDENȚE

**BY VODAFONE BUZZ ON WEDNESDAY,
AUGUST 10, 2011 AT 4:32PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Noi salutări de la Anonimul 8! Apropo! Ana Ularu în «Periferic», semnat de Bogdan George Apetri (fostul avocat, devenit realizator, după ce a studiat la o reputată universitate americană, ceea ce l-a făcut să mai uite niște detalii de acasă, că nu se dau la înmormântare lumânări rudelor apropiate și nici nu se mai fumează de mult prin trenuri, dar scenele ieșeau mai spectaculoase așa, în acest scenariu, care s-a vrut universal valabil, din nou însă într-o lume cenușie și atât de violentă! Și cât de original fusese scurtul «Corny», prezentat la ICR. Poate următorul...)

Ei bine, Ana are un 8 răsturnat tatuat pe ceafă, proiecția în camping a fost fix la 1 an de la cea din Elveția, Locarno, fratele nostru aproape siamez, cu vizionări în zilele calendaristice simultane și tot sub stele, (de asta n-a ajuns la Sfântu Gheorghe, neputând fi ubicuu, ca participare, «Crulic» tulburătoarea animație a Ancăi Damian, cu vocea recent aniversatului Vlad Ivanov, de asta dată în dulcele grai moldovenesc și fără celebrul digestiv și apă concesivă pentru subalternul din reclamă) și fratele din film, e soțul din «Cealaltă Irina»: Andi Vasluianu, care juca și în «La drumul Mare», al lui Gabriel Sârbu, alt titlu preferat al publicului.

Ieri a ajuns și Nuri Bilge Ceylan, (am aflat și cum se pronunță corect: Bilghe Geilan), cu producătorul său, fermecători și dornici să facă un proiect cinematografic cu România, să vadă din «recolta» autohtonă, și mai ales să-l admire în conversație, necondiționat, pe Cristi Puiu, cu «Moartea Domnului Lăzărescu», dar și cu scurtmetrajul care a luat «Ursul de Aur» la Berlin, și al cărui protagonist e cu noi, și a jucat și în «Pădurea spânzuraților» (dacă tot m-a întrebat care cred că e cel mai bun film românesc...). Măine mi-aș dori ca acești mari creatori să se întâlnească, mai ales că Maestrul Victor Rebengiuc tocmai văzuse «Trei maimuțe» și rămăsese profund impresionat. Azi se pleacă pe canale, cu lotca, spre locurile care îi amintesc turcului de o regiune de pe la ei, unde sunt niște imense broaște țestoase. La noi cu păsările paradisiace!

Tot aseară a prezentat un fragment din încă neterminatul film «Cai verzi pe pereți» (titlu provizoriu, în romani «Hohai mata», că se pare că expresia le aparține), de la Tandem, cu care face casă (de producție) bună, Chișu, Dan Chișu, care a avut un succes previzibil, câtă vreme pune atâta pasiune de cinefil (doar ne dăruiește de 20 de ani DaKino!) Scena cu Titieni, care nu înțelege de ce o adresă n-are număr, ci doar un a într-un cerculeț, deci sigur nu-i

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

În București, o întrece pe cea similară din «Fața galbenă care râde», iar cea cinică în interpretarea colosală a Cocăi Bloos, e la fel de izbutită precum cea a mamei de șef comunist profitor, din «Visul lui Adalbert» al debutantului în lung, Gabriel Achim, cu Gabriel Spahiu, descurcărețul Epocii de aur, uns cu toate alifile, Anca Androne, femeia fatală stil C.C.Catch (îmbrăcată ca la recenta expoziție vintage Consignația 70-80, idee Pepsi Cola), dar și travestiul chaplinian, plus Doru Ana maharul mic și pupincurist ori Ozana Oancea, o victimă a nerespectării protecției muncii, cu o voce care face victime sigure (în public, nu pe ecran, unde e o nefericită a soartei), și firește meciul Stelei, legendarul, cu portarul icon Duckadam, și cu comentariul lui Coca Cosma Teoharie (tatăl realizatoarei elvețiene acum, Miruna), care juri că-i Cristian Popescu! O să vă mai spun și un banc, deși mă îndoiesc că circula în 86, cum că rușii se apucă să vopsească luna în roșu, și i se spune lui Reagan, care calm le răspunde consilierilor: nu-i nimic. După ce termină, scrieți și voi Coca-Cola. (Nu ne e sponsor, dar facem o excepție și-l menționăm!)

Noaptea a continuat cu scurte, și mai ales cu animația sepia românească a Roxanei Bentu, (cu ceva inflexiuni de Gopo, cred că sunt în gene), care s-a ales cu ropote de aplauze. Oare leocoplastul, în formă stilizată de X, i se trage de la benzile desenate cu Pif și mai ales Hercule? De-abia aștept s-o întreb, în caz c-o întâlnesc, că ar trebui să fie pe aici, pe malul Dunării.

Marți a fost noapte interzisă măcar sub 18 ani, cea a substanțelor interzise: cea mai vie implicare a spectatorilor a fost la o replică despre fumatul de iarbă, iar actrița Ana Ularu a urcat agil, ca o felină, pe scena-podium, cu țigara aprinsă, spre disperarea Mirunei Berescu, inspirată moderatoare, de astă dată, căci o directoare de Festival are multe, și adesea nevăzute îndatoriri (antifumătoare convinsă și cu mare grijă la ce ar putea vedea copiii, și eventual imita, neștiind, încă, probabil, că în «Periferic» e un minor care trage de zor tutun în piept...) A fost și momentul hot, de după, aproximativ, miezul nopții, cu mai nou masculul de serviciu, Mimi Brănescu (vezi experiența de anul trecut, cu «Marți după Crăciun» a lui Radu Muntean), și comunitatea gay, în documentarul lui Claudiu Mitcu: «Ei doi», autor îndrăzneț și ingenios, care a venit cu un alt fel de «Cercul vesel».

VA URMA

MÂINE : ANATOLIA ȘI UN CONCERT- HAPPENING, PE RITMURI DE TANGO.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Cristina Bazavan

ND TANGO

**BY VODAFONE BUZZ ON WEDNESDAY,
AUGUST 10, 2011 AT 11:55AM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Pentru cei care sunt în Complexul Green Village de la Sfântu Gheorghe e pregătit, în seara asta, un concert minunat de tango. Dar cum voi n-ați putut ajunge aici, compensăm cu următoarele:

Acum câteva informații inedite despre protagoniștii concertului, diseară o înregistrare cu unul dintre cântecele lor.

Așa e ... aproape echitabil. Adică aveți și voi o bucățică din Tango-ul de la Anonimul.

*

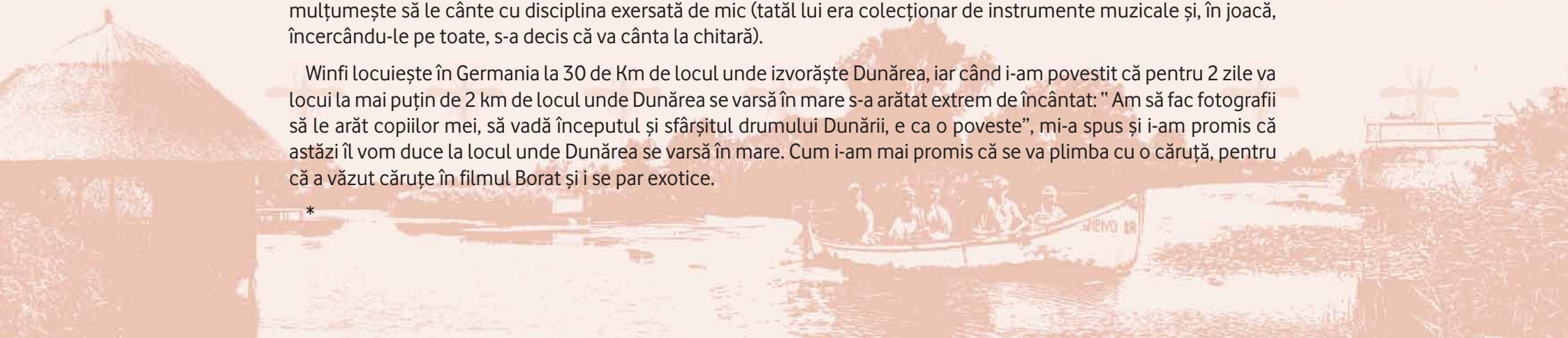
Trupa ND Tango e formată din 3 domni simpatici – Marcelo Nisinman (italian), Adrian Fioramonti (argentinian) și Winfried Holzenkamp (german). Am călătorit cu ei de la București până la Sfântu Gheorghe, așa că am aflat câteva lucruri drăguțe.

Marcelo și Adrian cântă împreună de 12 ani, Winfi li s-a adăugat în trupă în urmă cu 9 ani. "Aveam cu toții păr pe atunci", mi-a spus râzând Marcelo arătându-mi începutul de calviție.

Adrian e vedeta trupei, el e singurul care are tango-ul în sânge... Marcelo compune melodiile, iar Winfi se mulțumește să le cânte cu disciplina exersată de mic (tatăl lui era colecționar de instrumente muzicale și, în joacă, încercându-le pe toate, s-a decis că va cânta la chitară).

Winfi locuiește în Germania la 30 de Km de locul unde izvorăște Dunărea, iar când i-am povestit că pentru 2 zile va locui la mai puțin de 2 km de locul unde Dunărea se varsă în mare s-a arătat extrem de încântat: "Am să fac fotografii să le arăt copiilor mei, să vadă începutul și sfârșitul drumului Dunării, e ca o poveste", mi-a spus și i-am promis că astăzi îl vom duce la locul unde Dunărea se varsă în mare. Cum i-am mai promis că se va plimba cu o căruță, pentru că a văzut căruțe în filmul Borat și i se par exotice.

*

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Cel mai frumos moment al drumului nostru către Sfântu Gheorghe a fost când am vorbit despre mass media. Winfi mi-a spus că a citit undeva că noua mass-media e ca un masaj: dacă nu te atinge, nu contează. Doar că e o acțiune în sens dublu: dacă eu, jurnalist, te ating pe tine, cititor cu informația pe care ți-o transmit, înseamnă – ca la masaj – că și tu ești în contact direct cu mine și poți să mă atingi/lovești/jignești.

*

Erau obosiți după 15 ore de mers – veneau din colțuri diferite ale lumii (s-au reunit în aeroportul Otopeni), dar când au ajuns pe canalele Dunării au uitat de oboseală și au început să facă fotografii și să filmeze extaziați. "It's amazing", exclamau.

"Eu v-am spus că mergem într-un colț de rai", le-am replicat mândră.

*

ND Tango cântă diseară de la ora 21.00, iar muzica lor este acompaniată de efectele vizuale ale scenografului Andu Dumitrescu. El este autorul scenografiei de la Pescărușul (la Teatrul din Sibiu, în regia lui Andrei Șerban) și a proiecțiilor video de la Faust-ul lui Silviu Purcărete.

Vă arătăm curând și un filmuleț din concert. Până atunci noi vedem ceva filme și voi, dacă participați la concursurile de aici, câștigați ceva premii. :)

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Adrian Ciubotaru

CUM FESTIVALUL POATE SFINȚI LOCUL

**BY VODAFONE BUZZ ON WEDNESDAY,
AUGUST 10, 2011 AT 10:49AM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Dacă te întorci cu spatele către primărie (de altfel, o clădire modestă) și privești intersecția, Sfântu Gheorghe și se va părea o comună ca oricare alta din România. O terasă într-o curte, câteva magazine, o stație de microbuze, oameni care stau pe la porți, oameni care vin pe drum, două-trei vaci păscând câteva petice de iarbă. Dacă îți rotești privirea, observi câteva blocuri, un debarcader și o secție de poliție pricăjită.

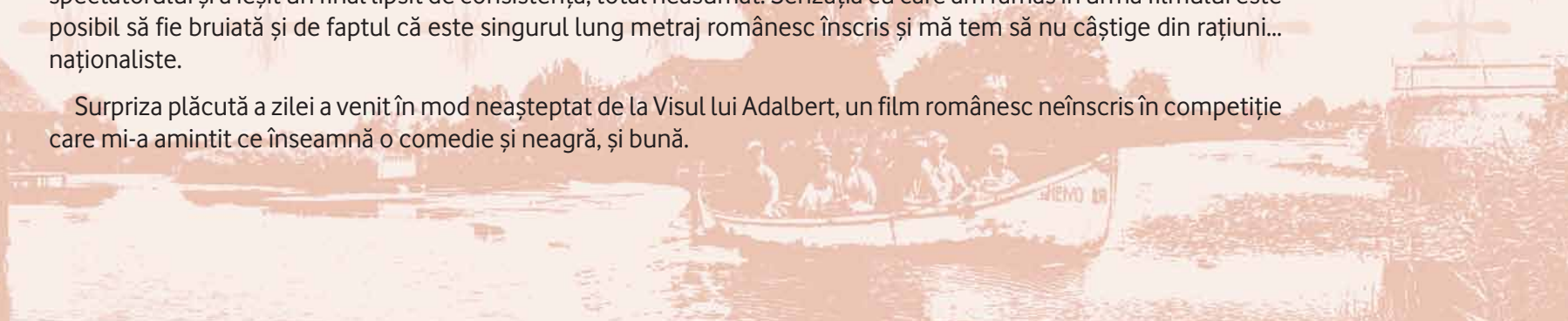
Impresiile rurale persistă chiar și atunci când, pe drum, întâlnindu-te atît cu oameni din partea locului, cât și cu turiști, ai senzația că ești, de exemplu, în 2 Mai.

După câteva sute de metri, venind dinspre centru, începi să simți aerul de festival. Muzica și filmele de la camping, cameramani discreți, artiști cunoscuți sau necunoscuți, regizori străini tineri pe care îi poți confunda ușor cu vamaioți, frânturile de discuții (despre ultimele bârfe, despre Revoluția Franceză sau despre cutare film sau cutare regizor), toate acestea îți transmit senzația că în jur are loc ceva special.

Seara, când ne adunăm la camping, dincolo de cei veniți pentru ANONIMUL, apar și turiștii obișnuiți veniți în Sfântu Gheorghe și, din conversații și din accent, îți dai seama că au venit să vadă Periferic și oameni din partea locului.

Totuși, filmul de mai sus - care este înscris în competiție - nu m-a impresionat. Rolul Anei Ularu i se potrivește ca o mânășă, jocul actorilor este bun, însă finalul este complet ratat. S-a vrut un sfârșit deschis completat de imaginația spectatorului și a ieșit un final lipsit de consistență, total neasumat. Senzația cu care am rămas în urma filmului este posibil să fie bruiată și de faptul că este singurul lung metraj românesc înscris și mă tem să nu câștige din rațiuni... naționaliste.

Surpriza plăcută a zilei a venit în mod neașteptat de la Visul lui Adalbert, un film românesc neînscris în competiție care mi-a amintit ce înseamnă o comedie și neagră, și bună.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Nefiind un fan, am ratat scurt-metrajele animate și, prin inerție, le-am ratat și pe celelalte. Azi, fiind programat Lost Springs 2, filmul lui Andrei, colegul de cameră, mi-am promis să prind și alte câteva scurt-metraje.

Andrei este la al doilea film scurt, pregătește primul său lung metraj și combină ceva din siguranța unui regizor care știe ce vrea și stângăciile unui student la cinematografie. Este pasionat de Stephen King (cărțile!), ne-am regăsit preferințele distribuite în multe filme comune, iar primul film la care și-a dus prietena a fost Fight Club.

Ne-a apucat patru dimineața povestind pe terasă despre filme, bloguri și artă. Este pasionant să vezi cum, pornind de la cinematografie, poți ajunge oriunde în universul preocupărilor umane și, în plus, am realizat că artiștii din domenii diferite împărtășesc aceeași luptă pentru a da viață ideilor proprii.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

ZIUA 3:

Joi, 11 august

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Irina Margareta Nistor

PE ARIPILE...DELTEI

**BY VODAFONE BUZZ ON THURSDAY,
AUGUST 11, 2011 AT 5:30PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

În 8 ani de «Anonimul» n-a bătut niciodată vântul așa ca-n cearșafurile din «Ghepardul » lui Visconti! Sălciile, apele, nisipul, florile sunt trecute de fiori. Cred că natura, geloasă pe moving pictures , și-a zis că poate și ea, să nu fie mereu, un still, o încremenire de tablou, impresionist, pentru cei foarte miopi, ci știe dânsa extrem de cinematografic. (Nici când nu mi-a prins mai bine șalul Marianeii Mihuț, și atât de afectuoasă ei alinare, care a vindecat pe loc orice urmă de tristețe, ce părea iremediabilă. Doamne, cât sunt de norocoasă!) Sau a fost racord cu happening -ul spectaculos și atât de original, cu tangouri argentiniene, cu bandoneon, un instrument straniu și atât de melodios, cu partituri zburătoare, care chiar te purtau la antipodi, te făceau și mai sentimental, te ademeneau cu dor de milonga, și amor pasional...Visuals, adică imaginile atent combinate de un scenograf aparte și vădit universal, Andu Dumitrescu, ne-au dus cu avioane de hârtie colorată, măiestrit combinate și animate, departe, ca să amintească parcă de Antoine de Saint –Exupery, de sfârșitul lui între stele, de unde ni l-a dăruit cândva pe «Micul Prinț»...

Fetele noastre din echipă, cu pletele răvășite, în frunte cu Misterioasa Miruna, păreau descinse din Ibsen, ca să ne mutăm puțin și în arta vecină, a teatrului...

Două întâlniri din camping m-au făcut să mă bucur și mai mult că există acest Festival, de la capătul sau începutul lumii, depinde cum măsoară. În drum spre ecran, o spectatoare, melomană, mi-a împărtășit entuziasmul pentru filmul rusesc din competiție, «Gromozeka», atât de adevărat și de înduioșător, și adesea amuzant, plin de povești care curg dintr-una într-alta, pe principiul unor vase comunicante sufletești. Voia să-l voteze cu orice preț, chiar dacă pleacă înainte de sâmbătă. Conform regulamentului: da. Și doctoriță fiind, pusese un diagnostic corect. E bun. La fel ca celelalte 6 din competiție. Rămâne de văzut, care e și mai bun decât celelalte. Coreeanul, cu «Jurnalul din Musan», a cutremurat îndeajuns, exacerbând condiția emigrantului nedorit, umilit și batjocorit, chiar dacă fiecare își spune, că în cazul Morții, asta nu li se poate întâmpla decât altora. Cursul de educație anti-comunistă, față de textul inițial de tradus, via englezește, n-a trecut la viza lor, decât cu o menționare, a doua oară a devenit unul de educație cetățenească(!!!) Ca să nu se supere prea tare Nordul, cu care, măcar virtual, ar vrea să se unifice... și bietul cățel, Albiță, victimă colaterală, plin de lubirre...Mai mult nu vă spun!

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Și a venit miezul de noapte rece, cu «A fost odată în Anatolia», cu un regizor înțelept și atât de talentat, pe care de-abia îl aștept cu master-class-ul său. O istorie polițistă, mai altfel decât oricare alta, o căutare, un adulter mai special decât în orice alt script, și mai ales un mister și putrefacție la propriu, parcă amplificat aici la Malul Dunării și al Mării Negre, dincolo de care era cândva libertatea, și la care ne uitam cu jind, sperând să fim la fel de pricepuți ca Johnny Weissmuller, Tarzanul, de mai târziu, și să trecem înot, până la Istanbul. După care am fi dat peste aceleași drame omenești, atât de inspirat filmate și legate, dar pe care atunci, nu le bănuiam sau voit le ignorăm.

A doua întâlnire de dinainte de program, (când parcă e alt loc decât cel populat cu miile de spectatori, unii mai cu... chef și încercând uneori un cor antic ori un stereo față de ce se întâmplă pe scena atipică), a fost cu un tânăr emoționat, și emoționant pentru mine, care îl citea pe Henry Miller, și a rămas cu nostalgia copilăriei sale, la care m-am simțit flatată că m-a asociat. Am fost fericită că am mai câștigat un cinefil. «Henry & June» ce titlu, de acum deja 20 de ani, mi-a venit brusc în minte... Cel mai bun leac pentru depresie este scenariul viu, pe care ți-l construiești sau îți este scris de soartă.

Pala de vânt i-a mai împrăștiat și pe tânări, (în orice rău e și un bine), care te fac să zici, ca pe vremea bombardamentelor din al Doilea Război (firește total politically incorrect), Du-i Doamne, nu la Ploiești de astă dată, ca e prea departe, dar măcar la bulgari, că tot au făcut ei o comedie remarcabilă pe subiect, plimbată la Cetate, la Poetul Dinescu anul trecut, la Degustătorii de film și artă culinară...

Și oricum avem kitul de supraviețuire în Deltă, de la Vodafone, nu? Un fleac! Nu ne-au mai ciuruit chiar în ultimul hal, cât să devină rivali adorabilului scurt «Vampirito» venit taman din Spania!

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Cristina Bazavan

ANONIMUL FAMILY FEELINGS

**BY VODAFONE BUZZ ON THURSDAY,
AUGUST 11, 2011 AT 10:02AM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Festivalurile de film îmi dau întotdeauna un sentiment de familie. Care n-are legătură cu obișnuința de a merge la asemenea evenimente, ci cu ... gesturi, fapte, întâmplări.

*

Invitatul vedetă al festivalului Nuri Bilge Ceylan care va susține astăzi un masterclass, imediat după proiecția filmului său "Once upon a time in Anatolia", e însoțit în festival de Mehmet Eryilmaz. În fișa tehnică scrie că Mehmet Eryilmaz e supervizorul filmului care a luat anul acesta la Cannes Marele premiu, dar...

De fapt, Mehmet e cel mai bun prieten al lui Ceylan, un frate de sânge, au început amândoi să facă cinematografie în 1993 (Ceylan a terminat Chimie Industrială :)) și s-au ajutat unul pe altul la încercările fiecăruia în cinema. Ceylan e genul de regizor gata să facă singur toată partea tehnică, să distribuie în film actorii în care crede total (uneori soția sa, Ebru Ceyan) tocmai pentru a avea un sentiment de familie și a păstra cât mai mult controlul.

*

Una dintre familiile frumoase din Green Village poartă numele Lucaciu. Doamna Ileana Lucaciu, critic de film și de teatru, este invitată în festival și a venit împreună cu soțul său, psihologul Bogdan Lucaciu. Fiul lor, Tudor Lucaciu (unul dintre cei mai buni directori de imagine din România, a lucrat la toate filmele lui Radu Muntean) s-a aflat și el pentru 3 zile în festival împreună cu soția sa și...Ion, băiețelul lor. Apariția cea mai gingașă și exotică a familiei e însă Ana Maria Lucaciu, balerină la New York în compania "Cedar Lake", o Audrey Hepburn blondă, cu părul prins în codițe și cu musculatura fină a unui cal de rasă, aflată în vacanță în România.

*

Dar cel mai emoționat și magnetizant cuplu de la Anonimul 2011 este cel format din doamna Mariana Mihuț și domnul Victor Rebengiuc. Aseară, deși era răcoare, au mers în campus la concertul de tango. Când concertul s-a terminat, și-au tras fermoarele bluzelor groase și-au luat-o la pas către căsuța în care locuiesc trecând printre zâmbetele largi ale celor din jur. Se țineau de mână.

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Oltea Zambori

CÂTEODATĂ TREBUIE SĂ AVEM ÎNCREDERE

**BY VODAFONE BUZZ ON THURSDAY,
AUGUST 11, 2011 AT 8:54PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Sunt un monstru al controlului și oricine a lucrat vreodată cu mine a trebuit să se modeleze după mine. Știu, nu e cel mai corect lucru față de cei din jurul meu și încerc zi de zi să devin un om mai bun și să schimb în mine ceea ce nu-mi place.

Azi am avut un test, de fapt, o înșiruire de teste ale încrederii. Știți jocul încrederii, acela în care, fiind cu spatele spre o persoană (sau mai multe) trebuie să te lași în neant și să speri că e cineva acolo care te prinde? Cam așa m-am simțit eu azi, de dimineață, când am constatat că trebuie să plec la drum cu un șofer pe care nu-l cunosc și având ca partener de drum o față pe care am cunoscut-o atunci când m-am urcat în mașină.

Domnul Mihai, șoferul, e un om calm. Și cald, l-am simțit eu. Mi-am zis că trebuie să am încredere și că trebuie să-mi înfrânez dorința de a-i spune când să frâneze și când să intre într-o depășire. Am povestit despre mașină, o vreme, despre cai putere și consum de motorină. Apoi mi-a văzut teama și mi-a zâmbit, spunându-mi: haideti că oprim la o benzinărie, să ne luăm un sandwich și o cafea. Mi-am mâncat micul dejun cu acest om pe care nu-l cunoșteam și în mâinile căruia mă pusesem, practic, pe mine. El a înțeles și mi-a oferit cea mai liniștită călătorie pe care am avut-o în ultima vreme, cu mașina.

Când a plecat domnul Mihai, i-am mulțumit, o dată din gură și de câteva ori din ochi. Se grăbea, avea de dus înapoi alte vieți care-și puseseră încrederea în el.

La șalupă ne-a așteptat Ionuț, de la Green Village. Nu i-am spus că nu mai mersesem cu o șalupă de vreo 10 ani și că îmi era puțin teamă. A văzut singur. Mi-a întins mâna, elegant, să mă ajute să intru în acel mijloc de transport care nu părea atât de sigur printre valurile Dunării care se vedeau în zare. Am simțit că trebuie să cred că va fi bine și că știe exact ce trebuie să facă atunci când valurile sunt prea mari. A știut și am mers pe o latură a râului, încet, să nu ne zdruncine.

Toată ziua mi-am dorit să ajung la Green Village și să fie soare. Mi-am pus încrederea în cei care veghează ca noi să ne îndeplinim visele. În zâna bună de la Anonimul. În cineva neștiut, dar în care am crezut.

Iar când treceam peste Dunăre, am văzut soarele.

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Adrian Ciubotaru

POVESTEA LUI ANDREI

**BY VODAFONE BUZZ ON THURSDAY,
AUGUST 11, 2011 AT 12:41PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Am respirat ușurat ieri după ce am văzut scurt-metrajul lui Andrei Dobrescu, colegul de cameră. Dacă nu mi-ar fi plăcut, ar fi trebuit să fiu politicoș, lucru care ar fi deranjat ergonomia emoțiilor mele. Lost Springs 2 spune în 13 minute povestea unui regizor care a făcut un documentar despre un oraș american cu un singur locuitor (Lost Springs, Population 1). Savuros jucat de cele două personaje dintre care unul este Radu Bânzaru, un tip genial pe care am avut șansa să îl cunosc mai întâi ca voce (multe spoturi tv și radio) și abia apoi ca... artist.

Îi spuseseam lui Andrei zilele trecute că abia aștept să îi văd filmul și, dincolo de asta, am să-l trag de limbă să-mi povestească despre el însuși și lumea artistică în care se învâрте. Azi dimineață, deja în timp ce mă încălțam, mi-am început tirul de întrebări.

Când era mic mergea la filme singur și stătea mereu în același rând și în același loc din cauza miopiei sale. Mai târziu, în adolescență, și-a dat seama că vrea să facă film. A intrat la București – după un scurt popas la Sibiu și un altul la Comunicare (în București) - în urma unui filtru de șapte probe.

Una dintre acestea - care dura 3 ore - era următoarea: ai un text, doi actori, un platou și trebuie să faci un film. Decupează textul în cadre, fă repetiția cu actorii, aranjează decorul, filmează și apoi montează, iar într-un final, rezultatul ajungea pe masa profesorilor din comisie.

"Era prima dată când puneam mâna pe o cameră"

Ce este frumos în această lume a filmului este următorul fapt ne-românesc: dacă ești student și faci un film, poți găsi actori mari care să joace în filmele tale pro bono. Actorii care pot veni cu trei variante de rol și de la care, interacționând pe platou, ai ce învăța.

Eram foarte uimit în timp ce-mi povestea de această solidaritate și de pasarea unei ștafete de la cei mari la generația tânără.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

"Da, se întâmplă! Ajunsesem la un moment dat să plătesc doar figuranții..."

Este un canal neoficial de networking prin care know-how-ul actorilor mari se transmite către cei care vin din urmă cu beneficii de ambele părți.

Andrei, dincolo de regie, lucrează la Film Menu unde publică articole care, din când în când, îi sunt preluate și pe Liternet. Am avut norocul să fim colegi de cameră pentru că, atunci când întâlnesc oameni interesanți, sunt receptiv ca o sugativă (iertăți-mi stângăcia expresiei). Acum câteva nopți, rămânând pe terasă la povești, cu laptopul pe masă, în timp ce discutam și Andrei povestea de filme care i-au plăcut, intram repede pe imdb și salvam linkurile cu filmele "recomandate", uneori explicit, alteori implicit.

L-am rugat pe Andrei să se uite pe articolul de față (poate am înțeles greșit unele amănunte, poate am folosit un ton nepotrivit), însă m-a refuzat politicos. Am fost distribuiți în aceeași cameră în urma unei loterii neștiute și rândurile de mai sus (și cele din zilele trecute) sunt încercarea mea de a găsi sens în prezența lui.

Voi reveni și în articolele viitoare cu povești de la Andrei, povești pe care le aștept să se distileze în sita filtrului meu personal.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

ZIUA 4:

Vineri, 12 august

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Cristina Bazavan

SECVENȚE DE FESTIVAL

**BY VODAFONE BUZZ ON FRIDAY,
AUGUST 12, 2011 AT 8:09AM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

De cele mai multe ori, în cadrul informal, unde nu sunt microfoane și nici gând de vreun interviu, îți ies în cale super povești.

*

Ieri, la terasa festivalului, spre după-amiază, înainte de sesiunea de întrebări și răspunsuri a lui Nuri Bilge Ceyan, eram la masă cu doi tineri regizori care erau conectați cumva cu activitatea lui Marius Manole. Unul îi este coleg de cameră, distribuit aleatoriu odată cu cazarea la festival, cel de-al doilea i-a fost regizor într-un film care se află în competiție. Ambii au proiecții cu filmele lor în această dimineață.

Ca de niciunde, în discuție, au apărut mărturisiri minunate:

Rodi Cotenescu, regizorul filmului Grand Hotel Italia: "Știi cât de frică îmi este de proiecția de mâine? Sau cât de greu este să vezi filmul la prima proiecție? "Ufff, asta nu mi-a ieșit bine, vai, asta ar fi trebuit să fie altfel. Numai vorbe din astea ai în cap și știi că nu mai ai ce să faci ca să repari greșelile."

Dan Radu Mihai, regizorul filmului Jaful, aflat în competiție în secțiunea de scurtmetraje: "Am emoții când lumea vede filmul meu, pentru că, dacă sunt 1000 de oameni în sală, fricile – pentru greșelile pe care știu că le are filmul meu – se amplifică de 1000 de ori."

*

O citiți în cronici pe Irina Margareta Nistor în fiecare zi (chiar și eu citesc cronicile pentru că are întotdeauna povești noi la care eu n-am acces), dar uite astăzi o poveste cu Irina.

Prezența în festival a filmului The Tree of life (Palme D'Or Cannes 2011) i se datorează. În conformitate cu distribuția internațională, filmul ajunge în România via Media Pro direct la TV, dar Irina la Cannes, anul acesta, a vorbit cu reprezentanții României Media Pro și i-a convins să lase o unică proiecție pe ecran mare pentru acest festival.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Oficial, Irina Margareta Nistor este selecționerul secțiunii de scurtmetraje, neoficial îi este parteneră la greu, Mirunei Berescu – directoarea festivalului. Găsesc amândouă cele mai creative soluții pentru bucuria spectatorilor festivalului.

*

Momentele mele favorite din ziua de ieri au legătură cu masterclass-ul lui Nuri Bilge Ceyan. Ele pot fi descrise cam așa:

Miruna Berescu – directoarea festivalului – zâmbind pe dinăuntru în fiecare dintre momentele conferinței, fericită pentru bucuria oamenilor din sală care pot întreba un preferat al Cannes-ului orice vor ei. (Miruna a făcut eforturi susținute timp de mai mulți ani pentru ca Ceylan să vină în România. "Eu hăituiesc filmele, nu oamenii", mi-a spus acum ceva vreme când am aflat de munca ei susținută pentru "proiectul Ceyan").

Voluntara care a avut ultima întrebare în conferință, bonus pentru munca ei. Mi s-a părut minunat gestul Mirunei care, după ce a anunțat că s-a încheiat sesiunea de întrebări, a mai permis una singură tocmai pentru că venea din partea unui voluntar al festivalului, dar și înțelegerea regizorului care a răspuns zâmbind.

Ecourile masterclass-ului: la mai bine de o jumătate de oră de la sfârșitul conferinței, la cină, de la mese distincte se auzeau remarci despre ce se discutasese în sesiunea de întrebări și răspunsuri. Comentarii analitice pe abordări cinematografice și perspective regizorale.

Sigur că suntem într-un festival de film unde publicul e unul specializat, dar mi se pare minunat că – la ceva vreme după ce dezbateră s-a terminat și protagonistul a plecat – oamenii poartă discuții prelungind efectul ca un ecou.

Și, ca să existe un final frumos pentru cel mai special dintre invitații festivalului, când Nuri Ceyan Bilge a plecat cu barca spre Murighiol, soarele a decis să apună așa de maiestuos încât ne-am înghesuit să facem fotografii cu lumina lui roșiatică.

*

Irina Margareta Nistor a realizat un interviu în exclusivitate pentru Vodafone Buzz cu Nuri Ceyan Bilge postat pe wall. Să-l vedeți neapărat!

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Oltea Zambori

PRINTRE OAMENII ANONIMULUI

**BY VODAFONE BUZZ ON FRIDAY,
AUGUST 12, 2011 AT 3:17PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Z

lua la Anonimul e un melanj între viziuni de filme și priviri sfioase atunci când întâlnești oameni pe care îi vezi pe scena unui teatru sau pe peliculă de film. Bonusul e plăcerea de a-ți lua micul dejun cu prieteni vechi și noi, revăzuți după (prea) mult timp.

Pauza de prânz ni l-a adus la masă, pentru câteva minute, pe Florin Piersic Jr., un bărbat cu o carismă incredibilă, nativă, care nu se poate învăța. L-am privit mâinile cu care se sprijinea pe marginea unui spătar de scaun și mi s-au părut de o delicatețe infinită, ușor atipică pentru imaginea de bărbat dur cu care ne-a obișnuit. A zâmbit ușor și mi-am dat seama că e un zâmbet sincer, pentru că și ochii zâmbeau odată cu buzele.

Stând pe terasă și sorbind dintr-o cafea, alăturând o poveste animată cu Bianca de la HBO (o domnișoară elegantă și finuță, parteneră perfectă de discuții serioase și mai puțin serioase), am observat că la câteva mese de noi, regizorul turc Nuri Bilge Ceylan dădea un interviu celor de la TVR. După interviu, doamna Irina Nistor a venit cu telefonul și i l-a întins, spunându-i: "E consulul Turciei de la București, dorește să vorbească cu dvs." Domnul regizor a luat telefonul, vizibil emoționat, a schimbat câteva cuvinte în limba natală cu consulul, a închis, iar doamna Nistor i-a spus: "Știi, era foarte mândru că vă aflați aici, la acest festival, și a dorit să vă felicite."

Când am ajuns la masa de seară l-am găsit pe domnul Victor Rebengiuc luând cina lângă masa la care ne-am așezat noi. M-am așezat pe scaun cu un sentiment straniu: aveam să stau cu spatele la unul dintre cei mai mari actori români, iar lucrul acesta mi-a provocat o ușoară nervozitate. A trecut pe lângă mine și, pentru o fracțiune de secundă, ne-am intersectat privirile. Mi-am lăsat ochii în jos, sfioasă, dar bucurându-mă de moment ca un copil.

Anonimul e discret. Te învăluie cu o mantie invizibilă, iar Green Village este la fel de verde precum îi spune numele. Filmele și actorii pe care îi vezi când stai pe terasă îți amintesc că aici se desfășoară unul dintre cele mai iubite festivaluri românești.

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Adrian Ciubotaru

**CELE MAI BUNE POVEȘTI
SUNT CELE PE CARE NŪ
LE ÎNȚELEGEM**

**BY VODAFONE BUZZ ON FRIDAY,
AUGUST 12, 2011 AT 11:57AM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Am trăit să o simt și pe asta: un concert de tango ascultat în primul rând, întins pe nisip și rezemat de un buștean. Mă uitam în jur cum trăia publicul muzica și o vedeam pe Irina Margareta Nistor cerând o foaie de hârtie pentru a-și așterne inspirația, un cuplu pierdut în propriul ritm dansând pe iarbă sau un grup de împătimiți (puțin amețiți, e drept) care scandau - spre deliciul publicului și al artiștilor de pe scenă - ca într-o galerie de fotbal după fiecare interpretare.

Însă nu despre concertul de tango vreau să povestesc aici, ci despre un film extrem de criptic despre al cărui mesaj regizorul nu a vrut să povestească prea multe, lansând invitația către public de a veni fiecare cu propriile interpretări.

Expeditiv spus, *Once Upon a Time in Anatolia* (2011) este povestea unei anchete criminalistice în care un grup (polițiști, jandarmi, un procuror și un doctor) caută prin Anatolia locul unde a fost îngropat un cadavru, având alături pe presupusul criminal.

Traseul polițist este dublat de unul inițiativ în care personajele se pierd în aluzii, trec praguri nepermise, cad și se ridică din penumbra și totul conturează unul dintre cele mai ambigue filme pe care le-am văzut.

Anatolia este acea parte a sufletului turc care privește în el însuși, este pierdut în melancolie și își păstrează propriul ritm în fața modernizării adusă de un stat laic impus sau propus de Atatürk. O crimă anchetată după mijloace instituționale moderne se izbește de o lume în care lucrurile se îngroapă sub preș, unde aluziile sunt atotputernice și unde misterul se întrepătrunde în cele mai banale gesturi.

Întrebat care este mesajul filmului, regizorul a răspuns că nu face filme pentru a transmite mesaje sau pentru a spune povești pe care le știe, miza și subiectul filmelor sale sunt poveștile pe care nu le înțelege și unde suita de interpretări nu se oprește niciodată.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Interpretarea mea care - printr-un malentendu - i s-a părut Irinei Nistor cea mai ciudată (din sală au mai fost riscate câteva chei de a citi filmul) pornește de la această tensiune dintre două ritmuri în care bate inima Turciei. Un ritm modern, laic și unul pre-modern, melancolic și plin de simboluri camuflate. La intersecția dintre aceste două plăci tectonice stă drama spiritului turc (atât de bine ilustrată și în cărțile lui Pamuk), iar în filmul cu pricina, în cadrul acestei falii, se observă cum adevărul unei crime văzut din perspectiva modernă (procuror, autopsie, rapoarte, tot felul de proceduri) nu este sau, mai bine, nu poate fi spus în întregime.

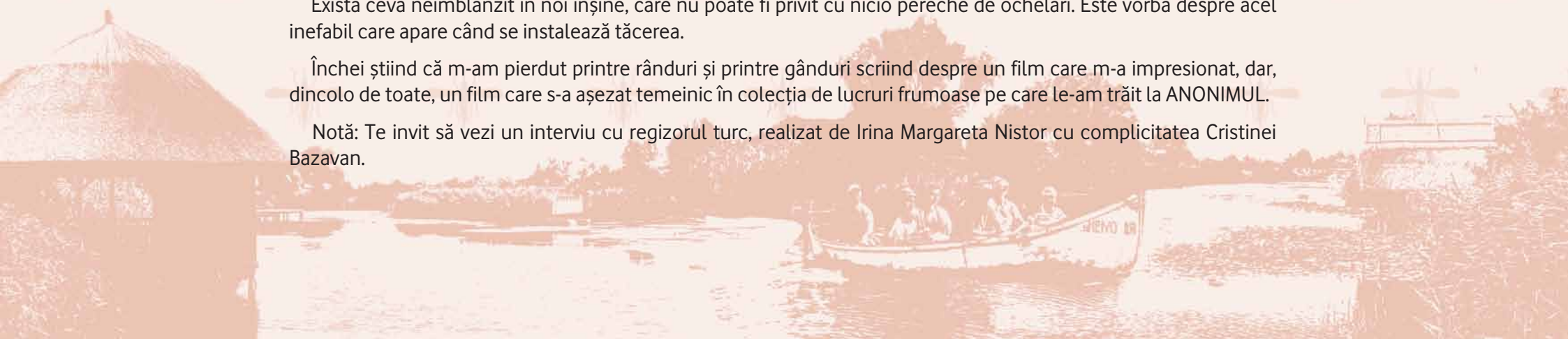
Mesajul filmului - mesaj pe care probabil nici regizorul nu l-a avut în vedere - se leagă de această parte a sufletului turc care nu poate fi exprimată prin mijloace moderne (mijloace care țin de un nivel instrumental - mă gândesc la modernitate din perspectiva Omului recent), însă comunică cu un nivel mai profund, unde doar simbolurile își pot face treaba.

Urmând aceeași linie de interpretare, se poate spune că există în sufletul fiecăruia dintre noi o parte care nu poate fi exprimată prin mijloace moderne, există în fiecare dintre noi prăpăstii care spun povestea unei lumi atât de veche și complexă încât cuvintele și imaginile par prea sărace pentru a putea cuprinde tot acest univers interior. În Once Upon a Time in Anatolia, această problemă este rezolvată prin tăceri, prin semne și aluzii așternute de-a lungul filmului într-un puzzle pe care nu poți să-l rezolvi decât dacă renunți la ideea de a-l rezolva.

Există ceva neîmplânzit în noi înșine, care nu poate fi privit cu nicio pereche de ochelari. Este vorba despre acel inefabil care apare când se instalează tăcerea.

Închei știind că m-am pierdut printre rânduri și printre gânduri scriind despre un film care m-a impresionat, dar, dincolo de toate, un film care s-a așezat temeinic în colecția de lucruri frumoase pe care le-am trăit la ANONIMUL.

Notă: Te invit să vezi un interviu cu regizorul turc, realizat de Irina Margareta Nistor cu complicitatea Cristinei Bazavan.

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

ZIUA 5:

Sâmbătă, 13 august

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Irina Margareta Nistor

PERSONAJE

**BY VODAFONE BUZZ ON SATURDAY,
AUGUST 13, 2011 AT 12:22PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

V

i s-a întâmplat vreodată să faceți tratament cu antibiotice, pe care trebuie să le luați din șase sau din patru în patru ore și să nu apucați să respectați programul? Așa mă simt și eu. O să iau o doză dublă, ca s-o dreg, adică o să «urce» (ce-mi place că am mai învățat un termen nou, care mă duce cu gândul la un lift virtual care circulă pe un zgârie-nori imaginar și la care nu oricine are acces), draga de Raluca două articole pe facebook, despre joi și vineri. Ziua cu flacăra violet a fost mai degrabă cu cea verde, fiindu-i dedicată realizatorului turc Nuri Bilge Ceylan, un mare fan al cinematografilei românești, pe care o socotește la fel de izbutită precum cea iraniană (n-am vrut să-l contrarez și să-i spun că n-ar fi rău dacă am avea și noi și regizoare printre numele aclamate, și nu numai regizori).

Sesiunea de Q&A, care a fost și un masterclass foarte animat, a început mult mai energic decât se întâmplă în asemenea cazuri. Întrebările au curs, dintr-una într-alta, și probabil că nu s-ar mai fi terminat niciodată. De altfel, era oricum foarte dispus să ne împărtășească din trăirile și cariera sa încă de după prânz, când, mare mi-a fost mirarea să constat că a acceptat imediat un interviu suplimentar, chiar pentru Vodafone, luat cu tableta Samsung (Ce nostim sună tableta! La apariția ei s-a apus că pare a avea de-a face cu tablele lui Moise, dar mărturisesc că mie nu-mi inspiră asta și nici un medicament, ci o tabletă de ciocolată, cum spuneau bunicii noștri până în război, când probabil că era din cea de menaj, la kilogram și n-avea supra-ambalaj, ca să-i zică banalul pachet...).

Revenind la istorisire, a povestit chiar de la masă, că lui i-a plăcut România anului 1993, când a străbătut-o ca să ajungă în Rusia (culmea!) și l-a impresionat o înmormântare, peste care a dat pe drum, și spre uimirea lui, sicriul era deschis, mortul foarte dichisit și frumos îmbrăcat, iar lumea mergea în urma coșciugului. Mi-am amintit brusc de o întâmplare din anii '80, a unui occidental, un francez, care preda la Institutul Politehnic, și care, nevoit fiind să meargă la funeraliile soțului unei colege, i-a șuiert îngrozit mamei mele, care-l însoțea: E la vedere! Ce reacții similare la culturi diferite! Ceylan era curios dacă se face așa în continuare. I-am explicat că, în afară de cei care mor peste granițe (vezi pelicula «Cealaltă Irina»), sau au ei dorința expresă, pentru că au trecut printr-o lungă suferință și nu vor să și-i amintească lumea de ei așa, da. La ortodocși intră în obicei. Asta ca să fie poate un fel de continuare la «A fost odată în Anatolia» unde se caută o victimă care tocmai că va fi dezgropată! Sesiunea a început cu o întrebare a unei mari cinefile, colosala actriță Mariana Mihailescu, care a vrut o precizare despre final, recunoscând cinstit că nu a înțeles. I s-a ridicat astfel mingea la plasa lui Bilge, care ne-a împărtășit pasiunea sa pentru ambiguități și cu

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

câtă migală se construiesc, și cum se poate găsi un răspuns prin puzderia de detalii. A fost fascinant cum fiecare a venit cu câte o variantă, cam toate potrivindu-se, căci creatorul vrea un rol activ al publicului! Ne-a destăinuit și pasiunea lui pentru fotografie, despre care din toată sala doar Cristina Bazavan știa (am fost mândră și geloasă pe întrebare). Astfel, am aflat despre părinții autorului, atât de diferiți, de un tată sihastru aproape, și care și-a lăsat familia la Istanbul și el a continuat să trăiască la țară, cum tot ce era tragic în viața sa povestea cu zâmbetul pe buze, ba chiar râzând, în vreme ce mama o făcea cu lacrimi în ochi. Că i-a și filmat pe amândoi (prin fața ochilor mi-a trecut «Constantin și Elena» documentarul despre bunici, semnat de Andrei Dăscălescu) și tare mi-aș fi dorit să-i văd pe cei care i-au dat viață pe 26 ianuarie 1959 (oare își mai amintește cineva că era data de naștere a dictatorului autohton? Cât de înșelătoare pot fi asemenea coincidențe!), acestui original pasionat de cinema, un mare admirator al «Morții Domnului Lăzărescu», care ne-a învățat ceva esențial, și anume că același film ni se poate părea extrem de prost și să-l abandonăm după vreo 20 de minute, lui întâmplându-i-se asta cu «Solaris-ul» lui Tarkovski, pe care mai apoi l-a găsit genial. Că percepția depinde de starea noastră sufletească și nu numai de o cultură cinematografică (mulțumesc voluntara Alexandra, tu ai creat prin întrebarea ta un moment de grație la final). Pe parcurs am mai aflat și de entuziasmul turcului pentru actorii noștri și teoria despre actorul profesionist dispus să tragă și 50 de duble, în vreme ce un amator găsește că totul e perfect din prima! Ar mai fi și problema recurentă a celui dispus să-și asume o vină în locul celuilalt și ideea că ar vrea să facă o coproducție și cu noi, probabil cu Cristi Puiu, căci așa suferă și directorul CNC-ului, Eugen Șerbănescu.

Că pomeneam de personaje reale de astă dată, am întâlnit un puști, aici la micul dejun, de doar câțiva anișori, și care avea niște ochi albaștri minunați. L-am întrebat cum îl cheamă și răspunsul a fost... Eu. Numele lui era Victor. Am cerut imediat explicația psihanalistului și am aflat că băiețelul se crede, nici mai mult, nici mai puțin decât, Dumnezeu...

În miez de noapte, spre vilă am dat de un beagle tricolor cu nume cinematografic: Boogie. Semăna leit cu cel cu uniformă de vameș, din aeroportul din Auckland, pe care, făcând imprudența să-l mângâi, am devenit suspectă și, prin urmare, mi-a fost cotrobăit tot bagajul!

Vineri, în programe paralele, un zbor de poveste cu monomotorul Rebel!

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

Cristina Bazavan

**CU DOAMNA MARIANA MIHUȚ
ȘI MARIUS MANOLE, ÎN ZBOR,
DEASUPRA DELTEI**

**BY VODAFONE BUZZ ON SATURDAY,
AUGUST 13, 2011 AT 10:19AM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Într-o zi am descoperit că Irina Margareta Nistor este foarte pasionată de zbor. A zburat cu tot ce se putea zbura (inclusiv cu balonul), a fost la un pas să dea la facultatea de Aerospațiale și... i-ar plăcea să trăiască într-un avion.

Am aflat asta când am fost invitată să fac un tur cu un avion utilitar deasupra Deltei, într-o companie onorantă: doamna Mariana Mihuț, Marcela Motoc (actrița de origine română care locuiește în Franța), Tudor Patapievici (fiul lui H.R. Patapievici) și Marius Manole (actor al Teatrului Național București). Eram toți invitați de Irina Margareta Nistor, care e prietenă cu Ma Mi, un pilot care zboară de 50 de ani.

În avion, care părea extras de pe platourile de filmare ale unei povești dintre cele două războaie mondiale, putea urca un singur pasager alături de pilot, iar excursiile de 5 minute pe deasupra mării au fost, pentru mine, niște minunate lecții de caracter.

*

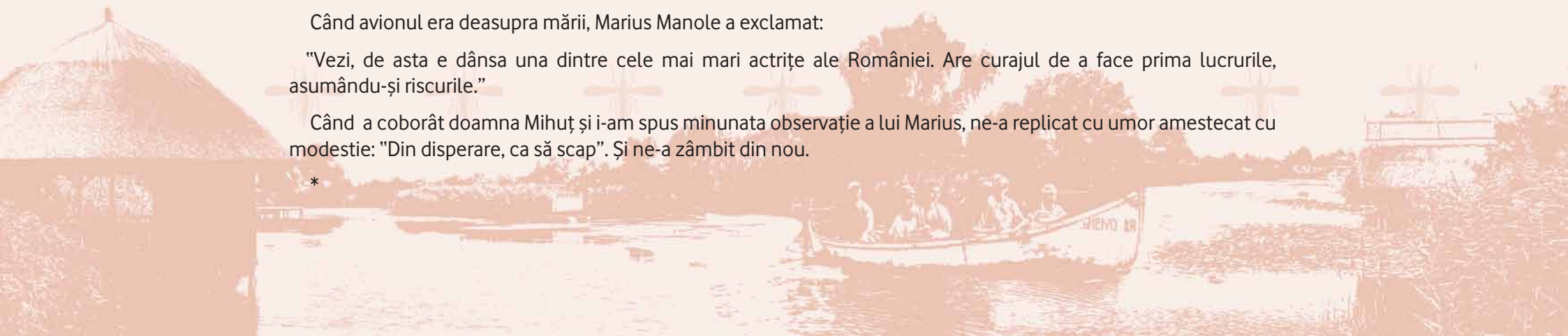
Prima care a vrut să se urce în avion a fost doamna Mariana Mihuț. Când filmam și îi făceam fotografii, râdeam spunând că nimeni nu o să creadă că sunt pe bune; par ca și cum ar fi pe platoul de filmare a unei noi pelicule. Dânsa zâmbea cu distincție și stătea alături de pilot cu eleganța unei regine.

Când avionul era deasupra mării, Marius Manole a exclamat:

"Vezi, de asta e dânsa una dintre cele mai mari actrițe ale României. Are curajul de a face prima lucrurile, asumându-și riscurile."

Când a coborât doamna Mihuț și i-am spus minunata observație a lui Marius, ne-a replicat cu umor amestecat cu modestie: "Din disperare, ca să scap". Și ne-a zâmbit din nou.

*

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Marius Manole a avut și el lecția lui pe parcursul zborului. La început îi era teamă, doamna Mihaela îi explicase unde pe traseu sunt mici vibrații ale avionului, iar când pilotul l-a întrebat “vreți să conduceți dvs?”, Marius a răspuns:

“Aoleoo, vă rog eu, nu... abia ce am avut curaj să mă sui”.

Dar, după 5 minute de zbor, când s-a dat jos, avea o colecție impresionantă de fotografii și filmulețe. Ca să nu se mai gândească la teama lui, se concentrase să filmeze și să fotografieze. Ca pe scenă: ca să nu te mai gândești la ce-i al tău de acasă, te concentrezi pe rolul pe care-l ai.

*

Marcela Motoc a fost printre ultimii care a zburat și... a fost singura care a avut curajul să preia maneta pilotului și să conducă avionul. Aș fi putut să intuiesc curajul și partea de aventură aducătoare de adrenalină din personalitatea ei, încă de “la sol” pe când filma aterizările tuturor. Mi-a spus atunci că femeile greșesc când își spun vârsta mai mică, ar trebui să spună că au mult mai mulți ani pentru ca bărbații să fie uimiți de cât de bine arată la vârste mari.

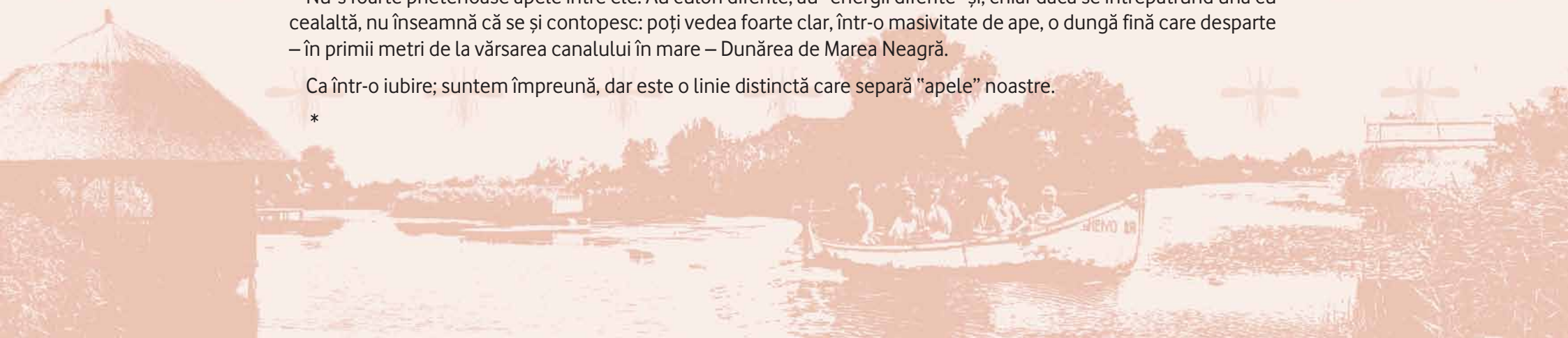
*

Zborul meu a fost o altă lecție. De sus, am văzut locul în care Dunărea se varsă în mare.

Nu-s foarte prietenoase apele între ele. Au culori diferite, au “energii diferite” și, chiar dacă se întrepătrund una cu cealaltă, nu înseamnă că se și contopesc: poți vedea foarte clar, într-o masivitate de ape, o dungă fină care desparte – în primii metri de la vărsarea canalului în mare – Dunărea de Marea Neagră.

Ca într-o iubire; suntem împreună, dar este o linie distinctă care separă “apele” noastre.

*

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Întâmplarea de ieri a mai avut pentru mine și o altă latură. Pe când așteptam să-mi vină rândul la o mini-cursă pe deasupra Deltei, m-am conversat cu Doamna Mariana Mihuț despre piesele domniei sale. Îi explicam câteva dintre senzațiile pe care le-am trăit la "Îngropați-mă pe după plintă" și "Regele Lear"... am spus ceva (e privat, nu voi scrie aici), eram cumva emoționată și vulnerabilă (vorbeam despre ce m-a emoționat pe mine și se înțelegea implicit câte ceva din mine) și doamna Mihuț m-a luat imediat în brațe. Iar această îmbrățișare mi s-a părut unul dintre cele mai emoționante și mai speciale cadouri din viața mea.

*

Anul ăsta, de la Anonimul eu plec nu doar cu amintirea unor filme frumoase și a unor conversații delicioase, ci și cu o parte din generozitatea Irinei Margareta Nistor, care împarte în fiecare an bucuria ei de a zbura cu prietenii, plus cu emoția pe care încă o mai simt de la îmbrățișarea doamnei Mihuț.

*

(Iar toate astea, mi s-au întâmplat – și mie, și lui Marius – grație unei zâne bune... dar ea nu vrea să îi spunem numele... vă spun însă că are – ca toate zânele speciale – cei mai turcoaz ochi din lume).

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Oltea Zambori

SUNT O ANONIMĂ

**BY VODAFONE BUZZ ON SATURDAY,
AUGUST 13, 2011 AT 8:38PM**

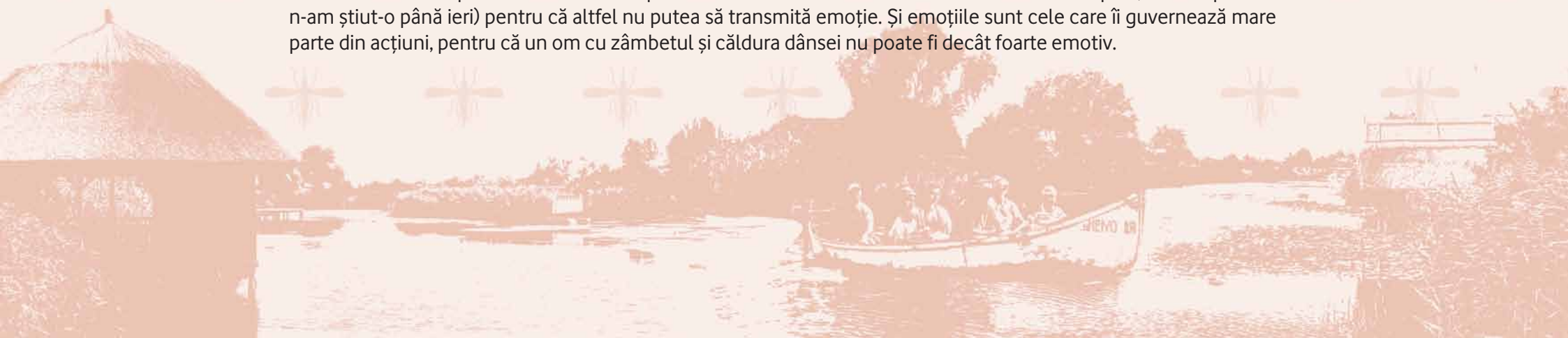
ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Cumva, într-un fel pe care nu-l pot explica, Anonimul ne transformă pe toți în niște oameni simpli. Nu mai suntem reprezentanții nimănui, nu ne mai identificăm prin ceea ce facem zi de zi, rămânem doar noi și felul în care știm să interacționăm între noi. Actorii coboară de pe scenă și se așază la cafea lângă tine, organizatorii festivalului își trag sufletul la o prăjitură, regizorii îți povestesc la o bere despre filmul lor sau poți lua desertul lângă masa lui Horia Roman Patapievici, ascultând împreună un cvartet care cântă Mozart la trei metri depărtare.

Miruna Berescu e organizator principal al festivalului. N-aș putea să vă spun ce vârstă are, mie mi se pare fără vârstă. E tânără, asta știu sigur, și cred că așa va rămâne toată viața. Când vorbește despre Anonimul, despre filme, despre oameni, despre spectatori, se luminează. Însă atunci când vorbește despre atmosfera din interiorul camping-ului, parcă prinde viață. Ieri a povestit cum a ajuns acolo, la corturi, cu invitații la proiecțiile din Green Village și i se citea în ochi bucuria când povestea despre zâmbetele oamenilor abia treziți, cu ochii lipiți, dar încântați de oaspeți.

Doamna Irina Nistor a fost unul dintre oamenii care mi-au făcut viața mai frumoasă pe vremea când la televizor aveam două ore de emisie, și alea pline de "realizările" regimului. Ieri ne-a povestit, cu emoție și nostalgie, despre felul în care intra în povestea fiecărui film pe care îl traducea (iar traducerile se făceau "on the spot", chestie pe care n-am știut-o până ieri) pentru că altfel nu putea să transmită emoție. Și emoțiile sunt cele care îi guvernează mare parte din acțiuni, pentru că un om cu zâmbetul și căldura dânsei nu poate fi decât foarte emotiv.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Mă gândesc cu emoție la întâlnirea de ieri cu Florin Piersic Jr. Nu mi-am imaginat niciodată că pot sta relaxată, la un suc și o prăjitură, cu unul dintre cei mai carismatici actori români. Bine, multe nu mi-am putut eu imagina că mi se vor întâmpla, însă viața mea căpăta file de poveste oră după oră. L-am întrebat cum s-ar prezenta el dacă ar ajunge într-un sat uitat de lume, în fața unor oameni care nu știu cine e și ce face. Mi-a spus, zâmbind și cu o sinceritate debordantă, că nu s-ar pune niciodată într-o asemenea situație. Și mi-a mai spus că adevărata disciplină a unui actor se vede atunci când face film, pentru că doar acelea sunt momentele în care trebuie să știi să intri în personaj, indiferent de ora matinală la care începi filmările. Iar cuvintele sunt puține și seci pentru a descrie căldura cu care niște străini și-au împărtășit gânduri.

Am devenit o anonimă aseară, pe malul mării, când Daniel Wetherell, un tânăr regizor norvegian, mi-a povestit despre viața lui în România, care durează de vreo lună și de care, surprinzător, nu s-a săturat. Am împărțit cu el ploaia de stele, nisipul, valurile și drumul înapoi spre Green Village. M-am minunat de ambiția cu care își dorește să învețe româna, o limbă pe care mulți dintre români o aruncă la gunoi. Doi anonimi împărțind gânduri în miez de noapte, în atmosfera fermecată a valurilor care se sparg de plajă.

La Anonimul sunt oameni, vegheați de luna-felinar care le îndrumă gândurile în aceeași direcție, departe de actorie, de film, de teatru, de muncă, de realitate. Niște oameni liberi

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Adrian Ciubotaru

ÎNTÂLNIRE CU BLOGGERII DE LA ANONIMUL

**BY VODAFONE BUZZ ON SATURDAY,
AUGUST 13, 2011 AT 8:18PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Dimineța, până să ajung la micul dejun și să iau prima cafea, merg ca prin vis printre căsuțele de la Green Village. Avem deja masa noastră unde ne strângem toți cu laptopurile, cu telefoanele, cu țigările și cu poveștile de peste zi. Cristina este mereu entuziasă de ceva, cu Nebuloasa nu ai ce vorbi atunci când scrie (își retrace simțurile din mediul înconjurător), Bogdan e ca un argint viu, Ana-Maria are emoții pentru următorul interviu, de obicei cu vreun actor mare prezent la ANONIMUL, iar Marius Manole - care ni s-a alăturat în ultimele zile - este plin de povești care te lasă cu gura căscată.

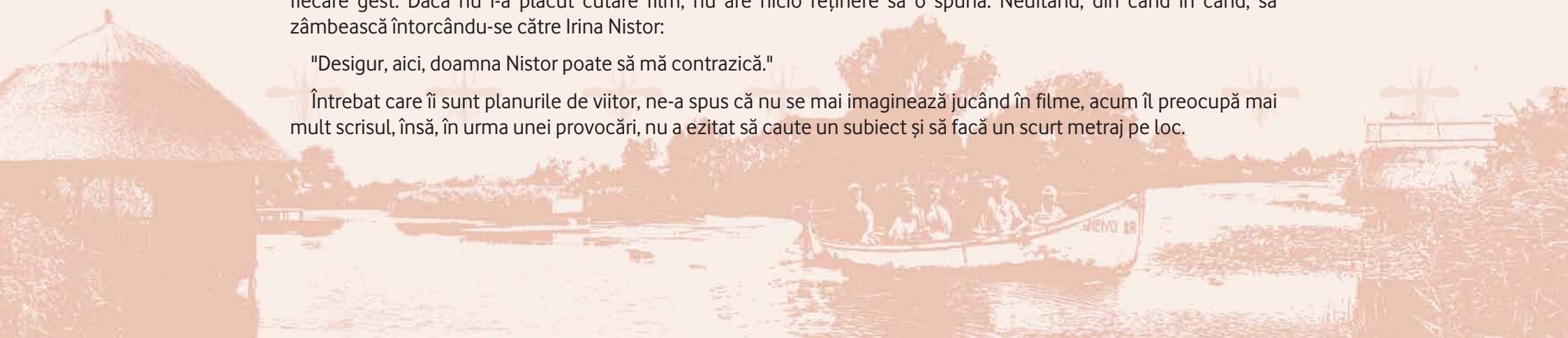
Uneori rămân la masă, iar alteori îmi iau cafeaua la pachet. Pentru a o savura pe terasă la mine, pregătindu-mi următorul articol.

Ieri, după micul dejun, ni s-au alăturat Irina Margareta Nistor, Florin Piersic Jr. și Miruna Berescu. Imaginează-ți o masă mare unde dintr-un capăt săreau întrebările și nelămuririle, iar dintr-un altul se întorceau răspunsurile, poveștile și confesiunile.

Florin vorbește încet, fără vreun calcul și nu pentru a-și măsura cuvintele. Vorbește atât de lent încât ai impresia că fiecare cuvânt se potrivește în aer cu starea lui emoțională și cu sensibilitatea pe care nu și-o poate ascunde în fiecare gest. Dacă nu i-a plăcut cutare film, nu are nicio rețineră să o spună. Neuitând, din când în când, să zâmbească întorcându-se către Irina Nistor:

"Desigur, aici, doamna Nistor poate să mă contrazică."

Întrebat care îi sunt planurile de viitor, ne-a spus că nu se mai imaginează jucând în filme, acum îl preocupă mai mult scrisul, însă, în urma unei provocări, nu a ezitat să caute un subiect și să facă un scurt metraj pe loc.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Miruna, printre răspunsurile celorlalți și printre răspunsurile ei, și-a cerut voie să mai guste din când în când din prăjiturile de pe masă, cu aerul jucăuș și serios al unei adolescente. Este directoarea Festivalului ANONIMUL de 8 ani, și-a crescut propria echipă, muncește enorm și știe să se comporte și ca o gazdă, și ca o prietenă.

Mi-a plăcut mult de această femeie pentru că, dincolo de entuziasmul pentru tot ce înseamnă film și propriul festival, se simte aerul unui profesionist într-o nișă care abundă de multe ori doar de pasiuni și idei.

După 8 ani de ANONIMUL, publicul care vine aici s-a schimbat, e mai receptiv la filmele românești și mai îndrăzneț în asumarea propriilor gusturi.

Ne-a povestit o anecdotă reprezentativă pentru anii anteriori. Cineva se duce la film la Mall și, cumpărându-și bilet, este atenționat compătimitor de casieră în felul următor: "Știți, este un film românesc..."

Irina Margareta Nistor ne-a povestit despre valoarea educativă a filmelor bune, însă nu crede în filmele cu rol pur didactic. Apreciază profesorii care invită elevii și studenții să meargă la cinema și crede că o cultură cinematografică trebuie dublată de o pasiune pentru literatură.

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

ZIUA 6:

Duminică, 14 august

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Irina Margareta Nistor

**GUARDA CHE LUNA,
GUARDA CHE MARE**

**BY VODAFONE BUZZ ON SUNDAY,
AUGUST 14, 2011 AT 3:59AM**

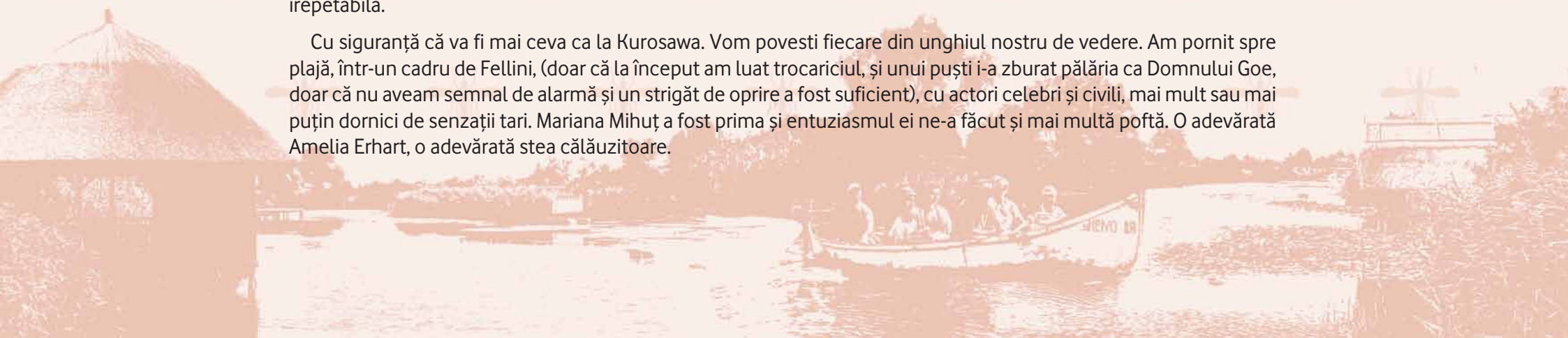
ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Era pe vremuri o melodie italienească și așa începea «Uite ce lună, uite ce mare», și mi-am amintit brusc aseară, când, după 8 ani n-a mai fost cina «di pi plajă» cum zice frumoasa noastră roșcată, cu o coamă de leu și o voce de înger: Livia, ci de pe peluză, (chiar mai bine, după cum remarca, pe bună dreptate, Maestrul Rebengiu, pentru că e drept că era romantic, dar cu nisipul care ne-ar fi invadat de pretutindeni, am fi fost ca în filmul japonez) la lumină de făclii, cu o muzică dumnezeiască, a Cvartetului Ambiance, (constanta absolută a mini-vacanței cinematografice), care chiar a creat o atmosferă de un rafinement pour les connaisseurs, ba chiar și pentru mai puținii cunoscători, (firește existând și excepții vorbărețe, dar chiar și în Deltă, nu există pădure fără uscături)!

Astrul nopții, aproape plin, s-a descătușat din norii cât se poate de picturali, de păstrat ca amintire, și nu de fotografiat, după cum remarca Mihaela, expertă în această subtilă artă. Totul părea că e ca un nou început, precum Concertul de la Viena, în mai bine, cât să pornim într-un nou an universitar sau într-o nouă grilă de programe radio ori TV, cu un îndemn și un semn de bun augur. Era momentul de liniște, după o zi plină de peripeții, în parte provocate de mine și de imensa mea pasiune pentru zbor. «Mami», instructorul care oricând ar putea deveni personaj de film, îmi lăsase mână liberă să invit câțiva oameni dragi, într-o călătorie la peste 500 de metri, cu avionul său argintiu, monomotor, pe care singur și l-a construit și în care își oferă câteva momente de fericire absolută, irepetabilă.

Cu siguranță că va fi mai ceva ca la Kurosawa. Vom povesti fiecare din unghiul nostru de vedere. Am pornit spre plajă, într-un cadru de Fellini, (doar că la început am luat trocariciul, și unui puști i-a zburat pălăria ca Domnului Goe, doar că nu aveam semnal de alarmă și un strigăt de oprire a fost suficient), cu actori celebri și civili, mai mult sau mai puțin dornici de senzații tari. Mariana Mihuț a fost prima și entuziasmul ei ne-a făcut și mai multă poftă. O adevărată Amelia Erhart, o adevărată stea călăuzitoare.

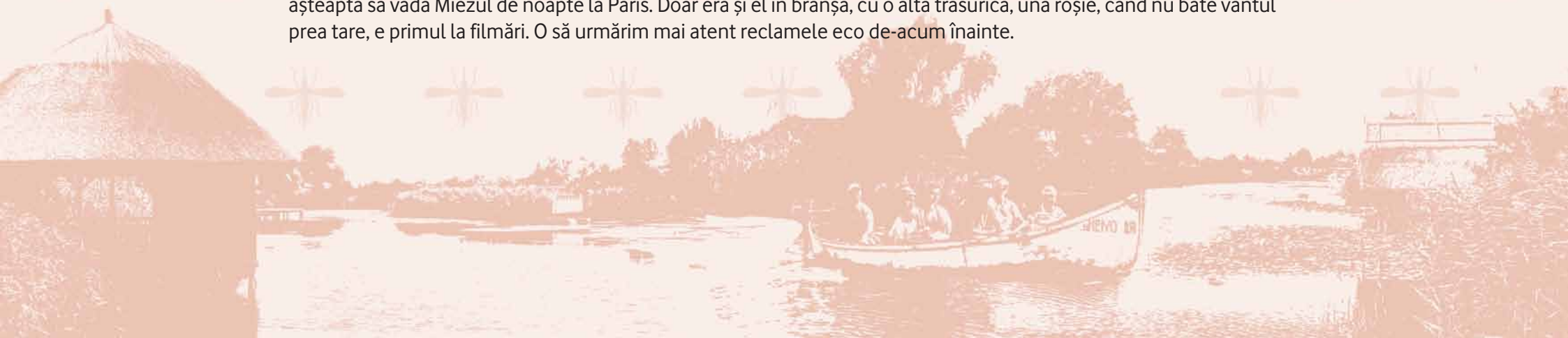

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Marius Manole era tot cu trac (lui și în automobil îi e cam frică, d-apăi să se ridice de la sol). Puterea exemplului e însă mai tare ca teama, și uite așa o să se vindece de angose, ca de altfel și Philippe, un francez aterizat de ceva ani pe la noi, întruchiparea modernă a lui Napoleon, dar și a lui Truffaut, care lua calmante la cursele de linie, iar acum a planat inclusiv cu Micul Prinț, Sacha, de numai 3 anișori, spre disperarea unei mămici, Irina, care mai apoi a văzut și ea cum e. Marcela și Cristina au fost de-a dreptul fascinate, iar bucuria de a face pe cineva fericit e fără egal. Tudor Patapievici, angelicul student la Arhitectură, a cunoscut și el botezul aerului cu acest tip de aparat zburător minunat, și m-am gândit că așa a început și Sir Norman Foster, cel mai mare și mai original constructor al lumii (probabil că-l știți din documentarul de la DaKino XX). La rândul meu am și pilotat un pic, mi-am amintit cum să fiu mereu cu ochii pe orizont (ceea ce n-ar strica nici în viață), să fac mișcări de manșă delicate și să urmăresc mereu indiciile de pe bord, și cum de briza năvalnică scapi de îndată ce te depărtezi îndeajuns de Pământ. Ca de fiecare dată, am promis că o să mă țin de un curs serios, ceea ce declar de câteva veri încoace, dar timpul pare să intre la apă la București, se contractă brusc, și iar se face luna august.

Ca să fie racord cu tot ce ne-au pregătit organizatorii, tot în această zi de vineri a fost și «Călătoria în lună», nu a lui Melies, ci una imaginată de un brazilian, dar și scurt metrajul venit din Norvegia, «Eppy Maurry», cu un căluț și un actor de Oscar, blândul patrupeți fiind o rudă îndepărtată a celor de la Sfântu Gheorghe, deveniți «motor» de taxi, pentru nea Mircea și blondul nepoțel de 14 ani, Alex, care deja știa ce film va fi la «Anonimul», în închidere și de-abia așteaptă să vadă Miezul de noapte la Paris. Doar era și el în branșă, cu o altă trăsurică, una roșie, când nu bate vântul prea tare, e primul la filmări. O să urmărim mai atent reclamele eco de-acum înainte.

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

ZIUA 7:

Luni, 15 august

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Irina Margareta Nistor

ANONIMUL FEMININ

**BY VODAFONE BUZZ ON MONDAY,
AUGUST 15, 2011 AT 9:28PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Sâmbătă seara, când încă numărăm voturile și așteptam să vedem cine o să ia trofeul, nu ne-am dat seama că avea să fie un palmares predominant feminin.

Lumea s-a adunat în camping mai numeroasă ca niciodată, și pe scenă a urcat energicul Florin Piersic Junior, un MC, un maestru de ceremonii atipic dar cu enorm lipici la public, chiar și la cel mai afumat (firește ca să fie în ton cu peștele din partea locului). Figuranții au intrat în joc, cu gașca lor cu tot, și pe bună dreptate ne întrebam cum va fi când va sui pe scenă Horia Roman Patapievici, care vorba-aceea, era din alt film!

Dar la Sfântu Gheorghe, merge un cocteil, fie și unul rafinat și scump ca ochii din cap la snoaba cafenea în mijlocul satului căreia îi zice... Visconti (pe care mi-o semnalase, ca o curiozitate acum câțiva ani, Răzvan Rădulescu, regizorul și de data asta co-scenaristul la bulgărescul «Adăpostul», preferatul lui Ceyan și al prietenului său la cataramă, Mehmet) ori un storcean, un borș pescăresc care poate avea mai multe feluri de pește (cum numai Emilia știe să facă)...

Am fost tare bucuroasă când am constatat că măcar două dintre preferatele mele au fost și ale publicului, unul extrem de neomogen, de la vârstă la educație de acasă și de la școală. Poate că tocmai punctul comun e cinema-ul, mai lung sau mai scurt.

Cel mai bun scurtmetraj de animație a rămas în România. El a fost adjudecat de GROWING, (suntem destul de patrioți la votat și vrem filme autohtone mai ales în festivaluri, căci la mall mai greu îi alegem pe ai noștri când există ispita americană). Regia acestei istorii a vieții spuse concis, precis și în alb-negru îi aparține Roxanei Bențu, care în viața de toate zilele nu-i cel mai bun comunicator din lume, spre deosebire de Andrei Dobrescu, care știe să-și vândă marfa, e interesat să afle ce impresie a lăsat și dispus, cu perseverență, să-și prezinte încă o dată creația, care era deja oricum selectată. Doar pe scenă s-a emoționat când bloggerii acreditați i-au dat un premiu simbolic pentru un vis împlinit, cum a venit el, mai întâi, cu mulți ani în urmă la festival, cu cortul și a ajuns în competiție, cu un excelent scenariu impecabil filmat, după o idee a lui Copel Moscu, despre Who's Who, cei care te asasinează cu diplome și întrebări, când de fapt nu vor decât să scoată o carte pe banii unor naivi, de la care firește să le rămână și lor ceva

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

(mai mult!) La scurt metraje de ficțiune a fost adjudecat de către public WINTER FROG, mai precis GRENOUILLE D'HIVER, căci venea din Franța, o povestioară înduioșătoare, jucată de marele Gérard Depardieu, care n-a făcut deloc mofturi, la filmare, cum s-ar putea crede, mai ales fiind vorba de un tânăr regizor, Slony Sow. Autorul, prezent deja, purta un tricou cu numărul 9, cu gândul poate la următoarea ediție, și care cu puțin înainte de premii era deja extrem de trist că trebuie să plece din Deltă, și firește nu i-am putut spune ce surpriză îl aștepta în doar câteva minute, ci ambiguu, i-am replicat că poate că nu e chiar așa de trist! Întâmplarea spusă cu șarm și mister are iubire, o degustare de vinuri, Muntele Fuji și Poarta spre Paradis, așa cum și-o imaginează japonezii și mai ales o superstiție locală: dacă vezi o broscuță iarna, e semn de viață veșnică. Deocamdată a fost un semn de reușită și i-a purtat noroc realizatorului.

Premiul Ovidiu Bose Paștină (imaginat de Fundația Anonimul, în amintirea unui creator de cinema, plecat prea curând la stele) și oferit de Fundația Soros, cea care are și ea programe pe documentare și a prezentat o peliculă despre foștii bursieri și interesantele lor puncte de vedere, apropo de întoarcerea sau neîntoarcerea în țară, a acordat 1000 de dolari Irinei Vasilyeva, din Rusia, pentru KILL YOUR BILL, un Tarantino, cu gândacul care poate deveni cel mai bun prieten al omului (doar pe ecran). Trofeul ANONIMUL 2011 s-a acordat peliculei CASA/ THE HOUSE/ DOM, al slovaciei (pură coincidență cu naționalitatea selecționerei Ludmila Cvikova) ZUZANA LIOVA. O familie contemporană, care poate fi oriunde situată pe lumea asta, cu un tată sever, și două fiice, (și o relație analizabilă psihanalitic, prin prisma unui complex al lui Oedip) una mai rebelă ca alta, cea mare deja măritată și cu doi copii, cea mică, în ultimul an de liceu, îndrăgostită de un partener cu probleme, idilă parțial imposibilă pentru care regizoarea nu vede decât o soluție, pe care n-am să v-o dezvălui pentru că mai puteți încă vedea acest film care mi-a plăcut enorm, pentru căldura și firescul său, la Muzeul Țăranului Român, după 23 august.

Noaptea a continuat cu splendidul foc de artificii, pe înălțătoarea melodie Alegria, într-un cadru de o sublimă poezie, cu luna plină în centrul unei cascade de culori!

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

ZIUA 8:

Măști, 16 august

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Oltea Zambori

ANONIMUL CARE SCHIMBĂ VIETI

**BY VODAFONE BUZZ ON TUESDAY,
AUGUST 16, 2011 AT 1:02PM**

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011

**ANONIMUL
SFÂNTU
GHEORGHE
8-14 AUGUST
2011**

Sâmbătă, 13 august 2011

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Sunt locuri în care nu vrei să ajungi niciodată. Locuri în care, crezi tu, nu ai ce cauta. Așa era pentru mine festivalul de film Anonimul din Deltă. Departe de mine gândul că vreodată am să pot să particip oficial la un festival de film. Auzisem de mult de acest festival, care îmi părea extrem de interesant, dar cum eu nu prea fac film, nu m-am gândit că am să fiu și eu invitat. Dar cum viața îți demonstrează că nu știi nimic din ce urmează să ți se întâmple, iată-mă în Deltă, invitat oficial la primul meu festival de film. E incredibil cât de frumos poate să fie. De la faptul că vezi filme din toată lumea, până la faptul că am început să cunosc bloggeri care sunt veniți aici să susțină festivalul. Și fac o treabă foarte bună, credeți-mă.

Și cum e în viață, atunci când nu vrei să te duci undeva, tocmai atunci ți se întâmplă cele mai frumoase lucruri. Astăzi a fost o chestie pe care nu am s-o uit toată viața mea. Eu nu pot merge nici cu mașina, nu mai zic de avion și alte chestii, că mi-e foarte frică. Și totuși, am fost invitați de către doamna Irina Margareta Nistor să facem o plimbare cu un elicopter utilitar, deasupra Deltei. Emoțiile erau foarte mari, cel puțin pentru mine. Cea care a zburat prima a fost doamna Mariana Mișuț. Nu a avut nicio problemă. Apoi, fiecare pe rând ne-am suit și am călătorit aproximativ zece minute. Zece minute pot părea o viață. Uneori. A fost una dintre cele mai frumoase experiențe din viața mea. Pe un vânt incredibil, am zburat deasupra mării și mi s-a părut că pot întinde mâna și că pot atinge norii. Sincer, nu am crezut că o să am atât de mult curaj, dar omul poate fi capabil de foarte multe, mai ales când are un exemplu bun. Cu mine au mai fost Cristina Bazavan, Tudor Patapievici, Irina Nistor, Marcela Motoc și doi francezi. Aveau un copil căruia noi i-am spus Micul prinț. A zburat și el împreună cu tatăl lui. Spuneți și voi dacă nu-i așa...

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Botezul meu la Anonimul

V-am povestit despre festivalul Anonimul, că nu am vrut să merg și am sfârșit prin a mă îndrăgosti iremediabil de el. V-am arătat poze făcute în timpul aventurii noastre cu Cristina Bazavan, Mariana Mihuț, Sașa, Filip și cele două Irine. Nu am apucat să vă împărtășesc părerea mea despre excursia cu barca pe deltă cu noii mei prieteni.

Trei ore în care am avut acces la lumea miraculoasă din deltă. Ghid ne-a fost Vlad Tulceanu, iar noi nu am fost tocmai cuminți și ne-am aruncat în mare îmbrăcați. Exact așa cum făceam când eram liceeni. Și ne-am bucurat tare că nu am pierdut curajul de la 17 ani. Să pleci de la Dunăre și în 5 minute să intri în mare, e o chestie incredibilă. O după-amiază liniștită, după care am luat masa în sat. Și de data asta am avut noroc. Am nimerit în casa, mai exact în curtea, unor oameni tare drăguți. Și doamna Mița a gătit pentru noi.

Salată de pește marinat, borș de pește și pește prăjit cu mămliguță și mujdei de usturoi. Nu vă pot spune ce bunătate rară. Plus țuică de prune, producție proprie. Din care am gustat însă foarte puțin :)) Dacă ajungeți la Sfântu Gheorghe, în Delta Dunării, nu ocoliți casa cu numărul 136. Vă las și un număr de contact: 0749019801. Cazarea pe o zi, cu masă de prânz, 70 de lei. Credeți-mă, nu o să vă pară rău.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

E ora patru dimineața și eu sunt încă treaz și mă gândesc cât de frumos a fost astăzi. Nu vă povestesc despre cele două scurtmetraje pe care le-am avut în festival. Și acolo au fost emoții. Altfel, dar au fost. O zi minunată la sfârșitul căreia mi se pare că sunt fericit. Mulțumesc Irina Margareta Nistor, Cristina Bazavan și Zâna bună. Ce vreți? Tot omul are zâna lui bună....)) Sper.

Duminică, 14 august 2011

Borșul de pește (genial)

Oricum vroiam să povestesc despre noii mei prieteni, bloggeri cu state vechi, nu ca mine, începători. Nebuloasa din Timișoara, pe care am botezat-o Fabuloasa, Bogdan din Cluj,

AdiCiubotaru din București și Zâna cea bună (ne-am înțeles să nu-i dezvăluim numele). I-am întâlnit la Anonimul. Ei, bloggeri acreditați, eu, actor invitat și blogger începător. Bineînțeles că m-am îndrăgostit de ei și nu i-am lăsat până nu m-au învățat chestii folositoare. Mă așteptam să fie mai reticenți. Ei bine, nu a fost deloc așa. M-au primit în grupul lor ca și cum ne cunoșteam de o viață. Ne-am simțit bine împreună ajutați de "șefa noastră" CristinaBazavan (pe care sunt foarte invidios).

Uite așa am plecat din Deltă cu 4 prieteni noi și cu o groază de amintiri. Mi-am făcut botezul ca blogger și am promis că o să mă țin de treabă. De promis am mai promis, dar de treabă nu m-am ținut. Poate că acum, cu ajutorul lor, o să reușesc.

ANONIMUL SFÂNTU GHEORGHE 8-14 AUGUST 2011

Mulțumim tuturor celor implicați în acest proiect – organizatorilor festivalului ANONIMUL și mai ales Mirunei Berescu, d-nei Irina Margareta Nistor pentru imensa plăcere și pentru extraordinara căldură cu care a ales să ne împărtășească impresii de festival, bloggerilor acreditați la festival – Cristina Bazavan, Oltea Zambori și Adrian Ciubotaru pentru că au transmis, în stiluri și note diferite, atmosfera cinefilă de la Sfântu Gheorghe, lui Marius Manole, care s-a alăturat voluntar echipei Vodafone Buzz, lui Florin Piersic Jr., care a filmat și editat un film de scurt-metraj într-o zi (Colors of the Wind), precum și tuturor celor care au ales să ne fie alături, pe pagina noastră de Facebook, pentru a citi știri și cronici pe toată durata Festivalului de Film ANONIMUL, ediția a 8-a.

Vă așteptăm pe toți pe Vodafone Buzz – www.facebook.com/vodafonero – pagina oficială de Facebook a companiei Vodafone România.

